https://t.me/RahmaniLibrary1
مثلث (ناول)
مقتصد ستړی

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

رحماني كتابتون

د ځوانانو د ذهنونو روزنتون .!

مثلث

ليكوال
مقتصد ستړی

★★★

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم...................مثلث

لیکوال.......................مقتصد ستړی

خپرونکی .... فکر نو ادبي فورم پښین

چاپ شمېر................ ۵۰۰

پښتۍ .... نوید ارین

دچاپکال.....................جنوري۲۰۲۱

چاپ ځای................... کابل

د کتاب موندلو درک

کابل ... د شال اداره
کندهار ... مطالعه کتاب پلورنځی
کوټه ... تکتو کتاب کو

★★★

عرض

مثلث د حالاتو څرګنده نامردي را په ګوته کول غواړي، تر څو پوه شم چې دا هرڅه زما د خپلې بې غوري پایله ده.

د نن او پرون په کش او ګیر کې راګیر ستړي ځان مې د مرګي په کوڅو قدم وهل پیل کړي او اوس تر لمرختو ، لمر پرېوتو ته ډېر خوشبینه وي، زه نه پوهېږم د تقدیر فیصلې به دا وي او که ما خپل تقدیر د بې غوره تدبیر په لاسونو کې اچولی دی.

په یوه درنه او وحشتناکه شپه کې ساه اخلم، دا یو ډېر عجیب حالت دی، زه مې دخپل قبر ننداري ته ولاړ یم، یو څو نامعلوم افراد زما په اندامونو خاوري اړوي او په همدې توګه غواړي زما له ژوند څخه خپل غچ واخلي.

مقتصد ستړی
د کابل باغروره ښار
۱۳۹۹ کال نامعلومه نېټه

★★★

زمونږ لپاره به ښه دا وي چې تر خپل مرګ مخکې ژوندي او چمتو ووسو او دا به رښتیا هم ډېر خوندور مرګ وي چې انسان یې له راتګ وړاندې ژوندی وي .
همت دا خبرې په ډېر ژور انداز سره تکرار کړې او بیا یې د ایمان لاس په لاس کې ونیو او زیاته یې کړه:
_ ګوره جانانه ! مونږ تقریباً په ژوند کښې درې ځله مرو، لومړی دا چې مرګ ته پیدا سو، دوهم دا چې ناهیلې کېږو او دریم هم د ناکامۍ او ډار نوم دی چې مونږ وژني.
_ دا خو زه هم منم چې له انسان پرته بل هیڅ داسې مخلوق نسته چې له ژونده یې زړه تور سوی او ځان یې وژلی وي، البته زه بیا دا وایم چې د ځان د وژلو لپاره به مناسبه واقعه کومه یوه وي، خو ځان وژنه به یقینا یوه زبردست او خوندوره تجربه وي!؟
د منټو "خودکشي " له لوستلو وروسته دا راته مالومه شوه، چې ځان وژل آسانه دي او د شرمندګۍ بهترین مثال دی ، د زهیر باچا خبره " ژوند ازغن بار دی او ښاغلی څوک به یې په لوڅه شا وړي " د ځان وژنې لامل بېل بېل کېدلای شي، خو غربت او بې وسي هم ځان وژني دي.
باچا یو بل ځای هم دا خبره یاده کړې چې "منټو هم خودکشي وکړه؛ د ده فطرتي مرګ نه وو او بیا خودکشي هم غیر فطري عمل نه دی، ولې طبیعیت هم د فطرت تابع دی. داسې ډېر مثالونه سته چې مشهورو خلکو د نجات اخري پړاو په خپله د

★★★

ځان ختمېده وګڼل، صادق هدایت د Blend owl یا ړوند بوم ناول له لیکلو وروسته د نیویارک د یو هوټل په باد پکه ځان راځړوند کړ، خلک وايي دا يې ځکه وکړو چې هدايت د ډېر شهرت او مقبولیت څخه تنګ راغلی و، لاکن زما په فکر هدايت د خمېني د ړندو مقلدينو ګواښونو ځان وژني ته اماده کړ؛ ځکه هدايت تخيلي انسان و او تخيلي انسان ډېر حساس وي."

همت بیا ورغبرګه: جانانه!

_ دا هم باید وویل سي چې ځان وژنه شرط نه ده، زه تر دې وړاندې څو څو واره وژل سوی یم. په ژوند کې ډېر داسې وختونه راځي، که انسان ژوندی هم وي وژل سوی وي.

په واقعيت کې د ژوند هره لمحه ځان وژنه ده. د قوي اعصابو او کتابونو سره تړلي خلك دا د زهرو ګوټ قبلوي او ځان وژنې پورې يوه ترخه خندا کوي. د سبا په هيله ژوند تېروي.

دا وخت د شپې دوولس بجې وې، چې همت او ایمان په خبرو بوخت و، ایمان په ډېر خوند، خوند سره د شنه چای تاوده غړپونه ترستونې تېرول.

_ څه ډول باید فکر وسي، هیڅ نه ارزي، ژوند د یو بدبخت تخم له دانې را ټوکېدلی دی، موږ له بیکاره تخم څخه د ښو حاصلو تمه لرو. دا هیڅ امکان نه لري؛ نور لا نور خو زه د خدای په دې خبره پخه عقیده لرم چې یوه ورځ به ورسره مخامخ کېږو او حساب به

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوو، ددې حساب، کتاب نتیجه به څه وي! په دې مې چندان زړه نه پاکیږي.

_ که چیرې زه او خدای یو بل ته مخامخ سو، فوراً همدا پوښتنه کوم چې دومره مغرور او پر ځان مئین ولې وې؟

ایمان وویل:

_ کیدای سي دی ځکه په ځان دومره مئین دی چې د قدرت خاوند دی، خو دلته سوال دا پیدا کیږي چې د بنده په حق کښې تل ناخبره اوسېدلی، نو د بنده یواځې، دا حق و چې دنیا ورته جوړه کړي؟ نو که د بنده یوازې او یوازې دا حق و چې دنیا ورته جوړه کړي نو بیا یې د بخت کیسه څنګه رامنځ ته کړه، زه په بخت او تخت دواړو یقین لرم، خو زه مې خپل بخت د خدای په لاسونو کښې نه وینم، زه هر وخت دا خبره

کوم چې خدای یواځې په همهغه چا مهربان دی چاته چې یې ورپام دی.

او بیا خدای ځینې بندګان هم داسې پیدا کړي چې تر ده څو چنده په ځان مئین او مغرور دي، کټ مټ همداسې، هیڅ د چا زړه ته نه ګوري، زه په دې ښه پوهیږم چې د زړه کار یواځې وینه پمپ کول دي خو له مینې سره خامخا څه ناڅه تار لري. انسانانو ته خدای عقل ورکړی، خو دومره هم نه چې د عرش لاره پیدا کړي.

د اطاق ور ورو وټکېده, چې همت غوښتل ور ولاړ شي، ور له هغې خوا راخلاص سو، د دفتر ساتونکی و، سګرېټ یې غوښتل،

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سګرېټ ورواخیستل او ووت، له دې سره سم ایمان هم سګرېټ بل کړ، یو تریخ دود پورته کېده، تمامېده.
_ د سبا لپاره پلان څه دی، باید چیرته لاړ سو؟

همت ځواب ورکړ:

_ د سبا اټکل د موسم له اړخه أسان دی خو د قسمت په دې برخه کښې څه ویلی نه سم؛ خدای نه راضي کېدونکی څوک دی او که راضي هم سي هغه بیا د شیطان وس وربانديې بر وي او له شیطان سره د خدای هم تر وس تېره ده._ دا ښه ده چې د خدای تخت مو پر ځمکه چیرته نه دی، یو چا خو به په کاڼو ویشتلی
وای، دا څنګه کیدای سي چې چاته یې زړه سي، له ازله سمه برخه ورکوي او که چاته یې زړه نه سي نو هیڅ. بخت یو خیال دی چې زموږ په روح کښې کرل سوی، په قسمت او دې ته ورته نورو شیانو باور کول یوازې یو مذهبي اړخ درلودلی سي، خو زما وربانديې هیڅ زړه نه پاکېږي.
هغه څه چې زما وربانديې یقین کیږي هغه شیطان دی، شیطان یو خوندور حقیقت دی چې د ګناه تله یې درنه کړې ده، ګناه هغه څه ده، چې زموږ زړه وربانديې مینځل کیږي، یانې دا هم یو حقیقت دی چې د منلو وړ ګرځېدلی، هرڅومره ګناه چې کولای سې کوه یې دوزخ درته سترګې په لاره دی، خو د ثواب او جنت نه کوم معیار شته، نه مقدار.
ایمان ورغبرګه کړه:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

_ د نشې او تماشې ياران يا د خدای يا د شيطان تحفه وي، پر ما يوازې د شيطان لورينه ده، ځکه خو د خدای له عظيمې او مهربانې تحفې بې برخې يم.
او پسې زياته يې کړه "اذيت يې لوی اذيت."
همت وويل:
دا نو د ثواب او ګناه ترمنځ د يو خوندور جنګ پيل دی، ګټونکی يې يواځې او يواځې هغه شوخ او کرار څوک کيدلی سي چې لا تر اوسه يې د بربښنا په تارو
ګوتې نه وي وهلې، اوس به هغه د الِ فرعون کيسې هم کومه خاصه فايده ونلري دوزخ شرمنده بولم.
د ايمان سترګې خوب درنې کړې وې، پخپل ځای کې وغزېد، د ناشناس غږ ورو، ورو له ځان سره د خوب نړۍ ته يووړ.
ايمان له وخته ويښ و خو د همت له غږ سره سم يې ځان غلی کړ، هغه ژر ژر خبرې کولې، هله ! هله ! پورته شه تا خو ويل بايد چيرته لاړ شو، که څه هم جمعه ده، خو بيا هم ناوخته ده، لمونځ دي هم قضا کړ. بيخي ډېرې نارې مې دربانډې وکړې، ويدهٔ شوی وې هله نو پورته شه !!
بيا يې په ميز پرته د کابل چاپ ورځپاڼه ور پورته کړه " ولسمشر غني: ۴۰ کاله نړيوالې ټولنې د سولې له حق محروم ساتلي يو." له ځايه پاڅيد او د ايمان په مخ يې له ګيلاس څخه سړې اوبه ورشيندلې، هغه يو دم راکښناست او وې ويل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاره جانانه! خوبونه مو یوائې تر سترګو پټولو محدود دي، زما په څېر ډېر نور څوک به هم وي چې د سوی غوندې په رڼو سترګو خوب ویني، مونږ دا د مجازي خوبونو عادت اخیستي یوو، حقیقت ته مو ورپام نه دی؛ نن څوومه ده یو خوندور خوب بې خوبه کړی یم خو آیا
دا به رښتیا شي! که لکه د نورو هغو به د تور او سپین فلم په څېر یو خیال پاتې سي!؟
_ دا به وخت فیصله وکړي هله نو ته اوس پورته شه ناشته تیاره ده.
_ خو خبره دا ده چې وخت او بخت همیشه زما په حق کښې ګوتې وهي، کله یې هم په ښه زړه خپل حق رابښلی نه دی.
همت وویل، مطلب ؟
ـــ مطلب دا چې د سولې بهیر له ډېرو هلو ځلو وروسته هم دا مهال کوم ځانګړی لوری نه لري.
څه کم لس بجې وې، بیخي ناوخته وه، پرته له دې چې نور څه ووایې، ایمان او همت په پټه خوله ناشته وکړه، د باندې راووتل او د میوند لیدو ته روان شول، د ورځنیو فعالیتونو او کړو وړو اکثریت پرېکړې به یې په دهٔ کولې، تولو ته خورا ډېر نږدې او ګران ملګری و
لاره کې بیا د دوی بحث د سولې په روان بهیر و، ایمان د همت د یوې خبرې په ځواب کې وویل : د قطر وروستۍ ناستې نه پس د

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولې د بهیر د بري په صورت کې د موقت حکومت جوړول تر ډېره د ولس او سیاستوالو تر منځ د بحث لامل ګرځېدلی، خو د موقت حکومت طرحې زموږ ترمنځ د نویمې
زیږدیزې لسیزې په پیل کې د مجاهدینو د تنظیمونو ترمنځ جوړ د موقت حکومت او له هغه وروسته خونړیو کورنیو جګړو غمجنې خاطرې را ژوندۍ کوي، ځکه د زړه ښه کېدو وړ نه ده.

همت ور غبرګه کړه ، دا خو پرېږده بل لور ته بیا سیمه ییز لوبغاړي لکه روسیه او پاکستان د خپلو سیاسي موخو ترلاسه کولو لپاره منډې تړړې وهي.
د غرمې ۱۲:۰۰ بجې دي خو د میوند په کوټه کې لا اوس هم تیاره جوړه ده، پردې کش دي او همدارنګه یو تریخ د سګرېټ لوګی .
زه خو وایم نن باید یو داسې ځای ته لاړ شو چې هلته هم خواړه وخورو او هم یوه ارامه فضا وي نن مې همداسې یوځه ته زړه شوی، میوند وویل.
په موټر کې کېناستل او له یو څه شېبې وروسته په "سوپر شینواري" کې وو.
اوهو دا خو بیخي زبردست، پدې شرط چې خوندور خواړه ولري، خوراک یې راوغوښت، یو دوه کاشوغې سوپ مې خوړ چې ملګري مې غږ کړ، مچ!!!
د همت په پیاله کې مچ و، میوند وویل کوم توپیر نلري، نوشجان...

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

_ نه یار بیخي چټل دی، مچ یو ډېر چټل ...، په حقیقت کې هغه له هر ګام سره یوه باکتریا لیږدوي، تر اوسه پورې به بیخي کم داسې څوک وي چې له مچانو څخه یې کرکه نه کیږي، چیرته چې کثافات موجود وي هلته به مچ هم خامخا په یوه نه یوه طریقه ځان ور رسولای وي.
ایمان ویل:
_ زموږ شاوخوا هم داسې ډېر مچان شته، چې پاکو ذهنونو ته یو ډول خیرن وایروسونه لیږدوي، همدا وجه ده چې په ځینو اسانه مسایلو کښې د شک او تور ګمان ترمنځ راګیر یؤ، موږ مخکې له دې چې ځان له ذهني ناروغیو وژغورو باید له خپل شاوخوا هغه کثافات لرې کړو چې مچان ورباندې بوڼیږي.
بس په نه خبره یې ډوډۍ پرېښوده او د باندې راووتل، له یو بل دوکان یې د خوراک، څښاک شیان راواخیستل؛ په ښار کې ورو، ورو روان وو، میوند په تلو، تلو کې یوه نوې خبره وکړه، په رب مې دې قسم وي، دا سرک به یوه نه یوه ورځ زموږ په وینو رنګ شي؟
همت ورغبرګه کړه، هو که تا همداسې ډرایوینګ کاوه نوحتماً...
ـ نه زه دا نه وایم، زما مطلب دا دی چې مخالفین مو هره شېبه څاري او دا ځای تر نورو هغو زیات خطرناک دی .
په کومه ګنا؟!

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا چې هرڅوک ددې هیواد د یو روښانه راتلونکې فکر لري وژل کیږي به، کابل دا مهال د ځوانانو په یوې قتل ګاه بدل شوی، هغه ورځ دې ولیدل چې د سولې ارزښت تر عنوان لاندې لیکچر مې وړاندې کړ ځومره زنګونه یې راته ووهل.

دښمن مکار دی هم چالاک دی، د کور په تالۍ ځښو مې د سر سړې په چاڼ، چاڼ اخلي، خو زما د قام سړي به بیا هم سنګر ته نه پرېږدي. اوس مو د شعور سزا سنګسار راته ټاکي، دا ځکه چې موږ د مشالونو په وژلو چوپ پاتې شوي یوو.

همت زیاته کړه:

زه له طالب یا کوم بل چا څخه دومره وېره نلرم، ځومره چې له همدې خپلو ملګرو لرم، کوم چې په غونډو او فکري فعالیتونو کې راسره برخه اخلي.

ایمان وویل: ـ د خړ او برګ دواړو سرونه د یو او بل په اخورونو کښې دي، دوی په فطري ډول دې ته جوړ

دي چې یو بل وزغمي، دلته د رنګونو تفاوت شرط نه دی؛ بلکې حقیقت دا دی چې دوی ځنګه یو روڼ اصلیت ته تاوان ورسوي، زه دا نه وایم چې ښه او بد نشته، خبره داده چې هر یو یې خپل رنګ په سم ډول سرته نه شي رسولی، ځکه خو د روڼ اصلیت د بدرنګۍ لامل وګرځي .

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې واړو په یوه داسې ټولنه کې په رضا کارانه ډول د خلکو فکري او شعوري بیداري ته کار کاوه، چې هرڅه یې د مذهب تر دایرې محدود خو له بیخي زیات
افراطیت سره پرمخ وړل کېدل او هره هغه خبره چې د پوهې او حقیقت په بنیاد به وه، کفر ګڼل کېده.
۲۸ اسد چې د هیواد د خپلواکۍ له ورځې سره برابره ده، نن ورځ بیا هم دوی یوې غونډې ته روان وو، چې په لاره کې ورباندې ډزې وشوې، که بخت یې زورور نه وای بچ کېدل یې که ناممکن نه و، مشکل خو به ضرور و.
امنیتي سرتېري په خورا حوصله مندۍ سره دوی ته ډاډ ورکاوه او ورته ویل یې:
د ګوتو په شمار څو وحشي کړۍ ددې خلکو حوصلې نشي وژلی، موږ ددښمن په وړاندې کمزوري څوک
نه یوو، ژوند کوو او نورو ته مو د ژوند کولو موقع ورکړې ده.
ایمان د سرتېري په ځواب کې ورغبرګه کړه، تاسو یاست چې موږ یوو، دا ښکاره خبره ده، چې زموږ په ژغورولو کې لومړی خدای او بیا تاسو ونډه واخیسته، ستاسو شهامت ته سلام!
او هو هیله کوم اجازت راکړئ موږ د خپلواکۍ د ورځې په اړه جوړې شوې غونډې ته روان یوو باید ژر ځانونه ورسوو دا ډېره اړینه ده.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډه پيل وه، دوی يې په جريان کې تالار ته دننه شول، دا وخت يوه دنګ ځوان په سټېج داسې وينا کوله:
"د خاورې او د خلکو د دښمنانو په وړاندې د خپل مظلوميت اظهار د دښمن ځناورتوب په شعوري توګه منل دي، خو د دښمن په سترګو کې سترګې اچول مزاحمت دی او وحشت ته يې وحشت ويل په کار دي.
يو څه وخت او کار لا نور هم غواړي چې دا په ذهن ړانده خلک بينا سي، اوس هم دلته يو ځوک شته، چې
پردی مفکوره پر مخ وړي او د دوی په وړاندي حقيقت بيانول ناداني ګڼل کيږي . "
هغه زياته کړه:
زموږ نظر نن هم روښانه دی او پرون هم ټولو ته څرګند و، «تر څو چې پښتانه له فکري پلوه بيدار او له ذهني غلامې څخه خلاص نسي د سيالانو سيال نشي ګرځېدلی.»
هغه په خورا خوندور انداز کې خپلې خبرې ورونغښتې او له سټېج څخه راکښته سو، وياند ټولو نورو هغو راغلو ميلمنو ته ښه راغلاست ووايه چې همدا اوس تالار ته دننه سوي وو ...
ورپسې يې ايمان سټېج ته وباله؛
ځوک شته چې تر دې مشعلونو ځادر وګرزوي او د تور شمال مخه ونيسي، چې دا ډيوې مړې نسي. لمر او سپوږمۍ په ژوند باندې وړيا رڼا او تودخه خرځوي، د کايناتو انسان او خدای تر منځ چې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومې اړیکې دي. دا ټولو ته ښکاره دي. انسان د دې حق لري، چې د خپل خدای په لټون پسې د کایناتو په رګونو کښې ننوزي، حقیقت به هر وخت حقیقت وي، حقیقت هیڅکله پټېدلی نسي.
په تالار کې چوپتیا وه ، ټول د ایمان خبرو ته په حیرانتیا غوږ وو؛
زمونږ خپلواکۍ په ویښتیا او فکري بیداري پورې اړه لري. کله چې مو ځانونه بند او فکرونه ازاد کړل. بیا کولای سو چې په ارامه سره الوت وکړو، ژوند وکړو او د پرمختګ په لور ګامونه واخلو.
هیڅ یو هیواد تر هغه وخته پورې ازاد او خودمختار هیواد نسي کیدای، ترڅو خلک یې له ذهني غلامۍ څخه خلاص سوي نه وي.
دا هیواد په مونږ حق لري، مونږ ته پکار ده چې هیواد ته کار وکړو، لږ تر لږه د خپل هیواد درناوی وکړو او د هغه پر ضد د منفي تبلیغاتو مخنیوی او په وړاندې یې نیغ په نېغه ودریږو، په سیاسي ګوندونو کښې چټل فکرونه سته، چې د خلکو له سپېڅلو احساساتو ناوړه ګټه پورته کوي. همدارنګه شته ځینې ناولې کړۍ چې په یوه نه بله پلمه هیواد او خلک تخریبوي.
تالار چک چکو واخیست ...
هغه په ډېر جدي انداز خبرې کولې ؛
حکومت او چارواکې تر خپله وسه پورې د یو نه یو چا او یا هم یوازې او یوازې د خپل ځان په مذهب وي، عموماً موږ ته د ملي ګټو ته ژمن پاتې کیدو درس هغه چا راکړی کوم چا چې تر ننه ملي ګټې په پوره مانا پیژندلې نه دي، هر هغه څوک چې د ملي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګټو په اړه غږېږي، د پالنې او هغو ته د ژمنتیا خبرې کوي. پخپله غل دی، ولې دا د هیواد په هر وګړي فرض ده، چې تر خپلو ګټو ړومبی باید ملي ګټې په پام کښې ونیسي او هغو ته ژمن پاتې شي.
تالار کې بیا هم شور او چک چکو زور ونیو...
ایمان د مننې ترڅنګ خپلو خبرو ته دوام ورکړ؛
له خپلواکۍ پرته ژوند ستونزمن دی، پرته له هغې مونږ وګړي له هیڅ سره برابر، ستړي، ستومانه، نا هیلي، او له هرڅه څخه لاس مینځلي به ناست یوو، زمونږ د زړونو تودوالی په خپلواکۍ کښې نغښتی، مونږ باید په دې پوه سو چې له هیواد سره مینه د ایمان برخه ده، او هر هغه څوک چې له خپل هیواد سره مینه نلري، د کامل ایمان څښتن نشي کیدی، زمونږ عزت او ناموس د سپېڅلې خاورې په ساتلو کښې دی، که هیواد او خاوره مو خوندي وي. ناموس مو خوندي دی او کنه
دا ددې هیواد غږ دی، دا د شاه غازي آمان الله غږ دی. دا بدرګه کړئ او وواياست:
زه یو ازاد او خپلواک وطن یم، خپلې رایې، خپل جمهوریت، خپل ولسمشر، خپل پارلیمنټ، ادارې، لویه جرګه، او هر هغه څه چې لرم، چې د یو ازاد، خپلواک هېواد لپاره ضروري دي.
کله چې غونډه پای ته ورسېده، یو ښاغلی یې څنګ ته راغی او ورته وې ویل، ته هیڅ ښه نه کوې، که دا فعالیت همداسې دوام

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولري پايله به يې ښه نه وي، اوس د داسې خبرو کولو وخت نه دی.
ايمان په پټه خوله ترې روان شو او له ځان سره يې وويل:
- کيدای سي زه ملامت يم يا که ووايم هو زه ملامت يم بيا هم سمه ده، ځکه چې ملامت يم تاته او ددې خلکو په وړاندې؛ د سترګو رڼولو حق نلرم. ژبه مې په ستونې پورې تړلې ده، چيغې مې په مرۍ کښې غوټه دي او همدارنګه د عقل تر وس تېره ده، د فکر ساه ختلې يواځې او يواځې تور ګمان دی چې خبرې يې اوربدل کيږي، غږ يې بدرګه کيږي.
پام وکړئ يو تازه خبر ته!
راپورونه وايې چې تېره شپه نامعلومو وسلوالو يو تن ځوان په خپل کور کې وژلی دی، ويل کيږي دغه ځوان په ښوونځي کې استاد و او وخت ناوخته يې په مدني او سياسي فعاليتونو کې هم برخه اخيسته.
د تلويزون په پرده د همهغه ځوان انځور و چې تېره ورځ يې د خپلواکۍ جشن غونډې ته وينا کوله.
ميوند اخ کړه ، اخ خدايه اخ دښمن تل د حقيقت غږ خاموشه کول غواړي، دوی که هرڅومره له تشدد او وحشت څخه کار واخلي بيا هم يو ربښتونی او حقيقي غږ خاموشه کولای نه شي، بلکې لا زيات به بدرګه کيږي، دا ډول کړنې يوازې او يوازې د دوی په ناکامۍ دلالت کوي.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايمان چې دا وخت بيخې غلی ناست و او ځان يې په کتاب بوخت
ښود د خبر په اورېدو يې داسې ژر کتاب کېښود او اه يې کړل؛
د انسان په جامه کې پټ له وحشي ځناورو څخه نور نو د څه تمه کيدلی سي ؟! خو همدا چې د انسانانو وينه وزبېښي او د ماشومانو له ژړا خوند واخلي.
همت دتلويزون کانال بدل کړ، خبر و؛ «افغانستان کې سوله د پاکستان او سيمې په ګټه ده»
تلويزون يې بند کړ او له ولاړېدو سره سم يې وويل:
ـ افغانان او بيا په خاصه توګه پښتانه په تاريخي او مذهبي حواله داسې ګونګ پاتې سوي دي لکه هيڅ شی چې يې تر اوسه نه ليدلي او نه هم اورېدلي وي. دا دومره وحشتناکه کيسه تمامېدلی سي، چې په هيڅ ډول به د راتلونکو نسلونو لپاره د زغم او حوصلې وړ نه وي، لاکن په لاس به هم څه نه ورځي، متل دی چې تر ورخ تېري اوبه بيرته نه راګرځي.

خو بيا هم ددوی خپل تصميم ونيو او ځوان ته يې د عدالت غوښتنې لاريون راوباله، ملګرو ته يې زنګونه وکړل او په ډېر کم وخت کې هرڅه اماده هم شول،
د لاريون ترسره کېدلو وروسته خپلې کوټې ته راغلل، يو بل ملګری يې هم ورسره و، د چای څښلو پر مهال هغه دا خبره وکړه،

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو په ربښتیا سره هم هیڅ ښه نه کوئ، ددې ټولنې له دود او دستور سره په تضاد کې روان یاست .
ایمان ورغبرګه کړه:
زه په دې ښه پوهېږم چې زما ددې تور بې خونده حالت لامل څوک دی، مګر بیا مې هم په خوله لاس نیولی، د ژوند کولو حق غواړم او دا حق باید راکړل سي .
ـ سمه ده زه به هیڅ هم نه وایم څوک په چا څه کار لري؟! هرڅه چې کوې کوه یې.
ـ خو دا نو بیا څه مانا چې ستا کړنې ددې ټولنې له دود او دستور سره خلاف دي، رواج د اسلامي دین زېږنده نه ده او همدا رواجونه دي چې په مونږ یې د مذهب دایره تنګه کړې ده .
همت زیاته کړه:
هر کله چې انسان خدای او ځان د مذهب له دایرې د باندې د خپل فکر په ازاده فضاء کې وپېژني، ځان او

خدای درک کړي بیا یو کامل انسان کیدلی سي، ښتانه چې په فکري توګه د مذهب په دایره کې زندئ کېږي او زندئ شوي دي اوس هم لا پدې توانیدلي نه دي چې خپل خدای او ځان وپېژني، که وي هم نو ډېر کم ښتانه څوک به وي.
ښتانه چې د ویښ فکر خاوندان دي، په غیر مستقیم ډول له فکري بیداري څخه لري ساتل سوي دي، د مذهب په نوم افراط وربانديې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپل کېږي، هغوی چې ځانونه يې وپېژندل د خپلو ګټو لپاره په پښتو او پښتنو کې د ويښ فکر مشالونه او ډيوې وژني .
ايمان په ډېره نرمه لهجه خبرې پيل کړې:
موږ. بايد پدې پوی سو چې په رڼو سترګو ړانده يو او تر خپل کور پورې يواځې هغه لار راته مالومه ده چې ورباندې تګ راتګ کوو، او دا ډار راسره دی که يو قدم ها خوا يا دې خوا ته کېږدو خپله لار به ورکه کړو . لاکن داسې نه ده څنګه چې فکر کوو، که موږ. په همدې لاره شا او خوا ته سترګې واړوو ډېر څه ليدلی او پېژندلی سو.
دا وخت ميوند هم له حمامه راووت، په داسې حال کې چې ويښتان يې ږمنځول په خپل ځانګړې طنزيه انداز يې وويل:

ـ افغانان په يوه بله پلمه ځپل سوي او د تعليمي او ښوونيزې برخې څخه لرې ددې لپاره ساتل سوي دي چې په فکري توګه ړانده، کاڼه سي، دلته له ملا څخه دا پوښتنه کول کفر دی چې (جنت ښه دی که فاريس؟) د ملا خپل اولادونه په لندن او فاريس کښې زده کړې کوي او زموږ. اولادونه جنت ته لېږي که جنت تر فاريس ښه دی نو ولې ملا خپل زامن او لوڼې جنت ته نه لېږي ؟!
ـ خو اوس دوی دا وايي چې دا هيواد اشغال دی؟

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه ده زه خو بیخي حیران پاتې یم دا څه احمقتوب دی؛ افغانستان ته د شوروي ځواک له راتګ سره ښوونځي، پلچکونه، لویې لارې، تعلیمي او د بیارغونې ادارې او ان تردې چې جوماتونه کافر سول، د جهاد په نوم د ورانی پروژه پر مخ یووړل سوه او همدا تراوسه پورې دوام لري، نن همهغه سور ځواک په پاکستان کې فوځي تمرینات کوي لاکن په سوالیه نظر کوم چا ورته وکتل؟!

میوند زیاته کړه:

ټرمپ سعودي ته ولاړ، د کعبې امام د نوموړي راتګ او ناسته د خیر او برکت ناسته وبلله، په افغانستان کې د امریکا څخه په مرسته اخیستلو افغانان کافران کېږي او وژل کېږي، دا اودغسې نورې ډېرې خبرې سته

هغه پخپل ځای خو له دې وروسته به "ټرمپ" حاجي ټرمپ حاجي صاحب وي.

ټولو په یو ځایي سره وخندل ...

او بیا همت وویل:

د ښمن د خپلو ګټو او بریالیتوب لپاره زموږ د هیواد ځوان نسل خپل ذهني غلامان ګرځوي، دوی تل هڅه کوي هغه کسان راڅخه واخلي چې په فکري او شعوري برخه کښې تر نورو شتمن وي، د حقایقو په لټه کښې وي،او همدارنګه هغه مشالونه مو وژنې چې د خپل ویښ عقل په رڼا کښې د تور او سپین څېړنه کوي .

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ به زرګونو زړور، باشعوره ځوانان او پېغلې د مذهب تر نامه لاندې د افراط په رسۍ کښې زندۍ کړل.
افراطیت په افغانستان کې د عقیدې او اعمالو له لحاظه ستونزې جوړې کړې دي همدا وجه ده چې بې ځایه قتلونه کیږي ښځې سنګساریږي، ډېوې او مشالونه وژل کیږي.
د هیواد او خلکو دښمنان له مذهب څخه په استفادې د ځان او سیاسي ګټو لپاره په حقیقت سترګې پټوي، د هغو کسانو لاس نیوی کوي چې په ذهن ړانده دي او په ړندو سترګو قضاوت کوي.

او دا باید ومنو چې، د اسلام دین وحشت نه دی؛ بلکې د تروریزم پرخلاف، د سولې، عدالت، ریښتیولي، فطرت، عقل او تفکر یو بشپړ دین دی، دا باید څرګند شي چې د ظالمانو او سرکښه خلکو د حاکمانو او همدارنګه د هغو سیاسي مذهبي ګوندونو په وجود کې چې په غیر مشروع ډول د ډار او افراطیت په وسیله پر خلکو، قومونو، ټولنې او قانوني دولتونو د قبضې او تسلط لپاره په تاوتریخوالي لاس پورې کوي او د خپلو جنایتکارانه موخو لپاره ملتونو او ټولنو ته مادي او معنوي تاوانونه رسوي.
- دا تورمخی سیاست او سیاسي لوبه په دې نه ارزي چې سپېڅلی دین ورپسې یاد کړل شي؛
سیاسي ګوند مشران ځان د هیواد نه بولي، هیواد د ځان بولي، تل تر هیواد او ملي ګټو وړاندې د ځان په غم کښې وي .

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

او همدارنګه سیاسي ګوند مشران تل په خوږو خبرو او ژمنو سره ځان تر یو ځایه رسوي، کله چې په ارامه څوکۍ کښېناستل خپله تنده د ولس په وینو ماتوي، ډېر کم داسې څوک به پیداکېږي چې له خپل ځان سره، سره د هیواد او خلکو غم ورسره وي، ماته تر ولسمشر او ټولو ګوند مشرانو هغه یو عسکر غوره

دی چې ددې وطن د خاورې او ولس د ساتنې لپاره په اوږي کښې تاوده لمر ته او د ژمې په یخنۍ کښې وږی، تږی په پوره ایمانداریَ سره خپله دنده ترسره کوي.
ولسونه چې خپلې وږې، تږې ورځ اخیستي وي په ړندو سترګو مزل کوي، په هر نوي ګوند او ګوند مشرانو باور کوي. که څه هم تردې وړاندې پخوانیو چارواکو ددوی ټوله شتمني له ځان سره وړې وي .
که د کوم هیواد ولس او چارواکې دواړه ځانونه د هیواد وبولي، ترځان هیواد او ملي ګټو ته ژمن ووسي په رښتیا سره چې دوی به د یو خوښ،کلک، شتمن او خپلواک هیواد اوسیدونکي سي.
موږ لا اوس هم که چا وویل " تو غوږ دې سپي یووړ " ددې پرځای چې غوږ ته لاس وروړو په سپي پسې منډې وهو.
اوهو په دا نیمه شپه د چا زنګ کېدلی سي؟!

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

همت کتاب کېښود، له ځایه پاڅېد، موبایل یې راواخیست او ځواب یې ورکړ، سلام! همت یم څوک یاست او څه خدمت مو کولای شم؟
ـ زه پوهېږم چې څه خدمت نشې کولای، که خوښېږي دې ژوند وکړې نو په کوچنۍ خوله لویې خبرې مه کوه ...

هغه په درووند غږ خبرې کولې او په لهجه کې یې زور ښکاره کاوه، همت ځواب ورکړ:
ـ ته غواړې څه ووایې؟ اخېر څه خبره ده ستا مطلب څه دی؟
ـ له هغو کسانو لرې ووسه، که داسې نشې کولای نو خپل مرګ ته دې چمتو شه ... د خدای په امان!
د همت له سترګو خوب وتښتېد، هرڅومره اړخونه یې چې بدل رابدل کړل، بیا هم ترسهاره اندېښنو خوب ته پرېنښود.
له ځایه پاڅېد او د هغه سمینار لپاره یې تیاری ونیو چې سبا ته په ولایت مقام کې "د بشري حقونو د نړیوالې ورځ " تر عنوان لاندې جوړېده.
ایمان او میوند ته یې زنګونه وکړل، درې واړو ناشته د ښار په یوه هوټل کې وکړه او له هغه وروسته د ولایت مقام په لوري روان شول.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډه پیل وه، درې واړه د میوند د ناوختۍ له امله لږ څه ځنډېدلي وو، کله چې تالار ته دننه شول، ویاندوی ورته ښه راغلاست وویل او ددوی درې واړو یې ځانګړې مننه وکړه.
دا وخت په افغانستان کې د بشري حقونو د کمیسون یو غړي په سټیج بیانیه ورکوله " 'افغانستان کې د جګړو او تاوتریخوالي له کبله بشري سرغړونې شوې'

د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د افغان جګړې له ښکېلو خواوو غوښتنه کوي چې جګړه او وینه توېیدنه بس کړي.
او پسې زیاته یې کړه، د افغانستان د جګړې د ختمولو ارزانه لاره بین الافغاني خبرې دي، او پکار ده چې موجوده لاسته راوړنې د سولې په خبرو کې قرباني نه شي.بیا یې د سولې په خبرو کې د جګړې د قربانیانو، ښځو او ماشومانو د حقونو په ساتل کېدو ټینګار وکړ.
تر هغه وروسته ویاندوی د همدې ولایت د جندر امره مریم سټیج ته وغوښته، مریم پخپل ځانګړې انداز سره خپل وینتان او ټیکری منظم کړل، او د سټیج خواته لاړه، خپلې خبرې یې د ګډونوالو په مننه سره پیل کړې:" افغانستان کې د روانې جګړې او تکني امنیت له امله د بشري حقونو وضعیت خواشینونکی دی."
مریم په پسته ژبه او خوندور طرز سره وینا کوله:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

" تېرو شاوخوا ۱۱ کلونو کې په دې هېواد کې څه باندې ۹۲ زره ولسي افغانان د جګړې قرباني شوي دي."دې وويل، بشري حقوق او د ښځو حقوق باید د ټولو لپاره وي، د ترهګرۍ پېښو او کورني تاوتریخوالي کې د وژل شوو ښځو قضیې دې وڅېړل شي.
او په افغانستان کې د جګړې ښکېلې خواوې باید د جګړې د قربانیانو په ځانګړې توګه د ښځو او ځوانانو غوښتنې واوري.
مریم په ډېر یو زبردست انداز سره خپلې خبرې را لنډې کړې او په دې ډول سره د تالار له ټولو اړخونو یې په ویاړ لاسونه وپړکېدل.
د غونډې ویاند له مریم مننه وکړه او همت یې د وروستي ویناوال په توګه دریځ ته وباله، همت دریځ ته له پورته کېدو سره سم خپلې خبرې داسې پیل کړې:
" یوازې هغه مهال خپلو ګډو موخو ته رسېدای شو چې ټولو انسانانو ته یو شان امکانات ورسېږي. "
تېرو دوو لسیزو کې نړۍ په افغانستان کې د بشري حقونو په تړاو د ناوړه پېښو شاهده وه، چې انکار به ترې منطقي نه وي. پر ملکي موخو ځانمرګي او نور بریدونه د بشري حقونو د نقض یو مصداق دی. تېرو دوو لسیزو کې بېشمېره بمبارونه، ویجاړونکې جګړې، له هغو وسلو کار اخیستل، چې د ډېرې وژنې وړتیا لري، له اړتیا پرته له لویو بمونو ګټه اخیستنه د نړیوالو بشردوستانه حقونو ښکاره نقض بلل کېږي.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دغه راز تېرو شلو کالونو کې په افغانستان کې د بشري حقونو لاسته راوړنو هېوادوالو ته په ځانګړې توګه ښځو او ځوانانو ته په سیاسي، علمي، فرهنګي، اقتصادي او ورزشي برخو کې ښه زمینه برابره کړه؛ دې چارې له نړۍ سره ونښلاوه او بیرغ یې د نورو هېوادونو تر څنګ ورپېد.
جنسیتي، قومي او نژادي تبعیض، له ښځو ناوړه ګټه اخیستنه او د قوم او نژاد له مخې کسانو ته د سرچینو محدودول په دې دوره کې د بشري حقونو د نقض بېلګې دي. دا باید له یاده ونه باسو، چې د جګړې پر مهال د بشري حقونو پر ضد ډېرې پېښې د افراطي او جمهوري نظام ضد ډلو له لوري شوې دي.
همت زیاته کړه، له بده مرغه افغان دولت تر اوسه پوري هم ندی توانیدلی چي یو جنګي جنایت کار محکمه کړي او له قانون څخه دغه معافیت نور کسان هم دې ته هڅولي چي بشري حقونه تر پښو لاندي کړي.
نو د بشر د حقوقو ورځ دې بشر ته په حق ورکولو ولمانځل شي نه په تشو شعارونو.
د جندر امره خصوصاً له همت او د هغه له خبرو څخه زیاته متاثره سوه، د سمینار تر ختمېدو وړاندې د هغه و خواته ورغله او په غوږ کې یې یو څه ورته وویل، کله چې سمینار پای ته ورسید مریم له همت سره د کافي څښلو پر مهال یوې خواته په مېز کېناسته او هغه یې زیات تشویق کړو، دا وخت همت او مریم یو بل ته په

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحاني حواله يو بل ته بيخي نږدې شوي ښکاريدل، مريم له همت څخه د اړيکي شمېره وغوښته، همت پرته له دې چې څه ممانعت وکړي خپله شمېره يې مريم ته ورکړه او له يو بل څخه يې رخصت واخيست.

د نن مازديګر مجلس داسې سره پاشلی غونډې و، او ددې وجه هم د همت ګوښه والی و، د هغه په ذهن کې يوازې او يوازې د مريم ښکلې څېره تاوېده راتاوېده، دا وخت ميوند هم چای راووړ او په خپل ځانګړي انداز سره يې ايمان ته په اشارې وويل، دا دی بچيش!! د زعفرانو چای مې درته راووړ.

که څه هم د همت د زعفرانو چای ډېر خوښ و خو نن يې داسې خاص ليوالتيا څرګنده نه کړه، په زړه او ذهن کې يې يو نوی احساس په ټوکېدو و، هغه شوخ او مينه ناک د مجلس مالګې همت نن يوې خواته غلی ناست دی او د هيڅ شي سره ليوالتيا نه ښيې، د هغه په ذهن کې د هغې ښکلې پېغلې څېره چې په شونډو يې يوه خوندوره مسکا کرلې وه ګرځي هغه له ځانه وتلی او روح د يوې بلې روح سره يوځای په دښتونو مزل کوي.

په همدې ډول زړه نا زړه ټول خپلو کورونو ته رخصت شول، همت هم ددې پرځای چې له ايمان سره په موټر کې لاړ سي، پياده روان سو، خو د ايمان له بيا بيا ټينګار سره مجبوراً په موټر کې کېناست، په لاره کې يې د ايمان هيڅ يوې پوښتنې ته هم مثبت ځواب ورنکړ، همت په تکرار سره هم دا يوه خبره کوله، "ياره

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانانه دا دومره خبره نه ده، نه پوهېږم داسې يوڅه د سترېيا احساس کوم نور داسې خاص څه نشته" کور ته په رسېدو سره يې له ايمان رخصت واخيست او لاړ.
ماخستن هم پرته له څه خوړلو خپلې خونې ته لاړ، که کتاب ور واخلي، بيرته يې کېږدي، که تلويزون چالان کړي هيڅ يوه خپرونه يې نه خوښېږي، ريموټ ږدي، موبايل ور اخلي د مريم نمبر ته په کتو سره د "هو" او "نه" ترمنځ په جګړه اخته دی، زړه يې ورته وايي مريم ته زنګ وکړه او عقل يې ورته وايې، ګوره همت جانه داسې ونکړې، په همدې کش مکش کې د مريم زنګ راځي ...
ـ سلام! همت يم او تاسو؟
که څه هم دی پوهېږي مريم ده خو بيا هم پدې پوښتنه ټينګار کوي...
ـ ولې و مو نه پېژندم؟
ـ نه هيله کوم، که ځان دې رامعرفي کړې ډېره به ښه سي.
ـ مريم
ـ د جندر آمره (؟)
ـ بيخي ژر او په پوره توګه دې وپېژندلم او هو ربښتيا مزاحمت نه وکړم له خوبه خو به مې نه يې راويښ کړی؟
د مريم په لهجه کې د مينې او ناز يو په زړه پورې رنګ و ...
نه هيله کوم، څه خدمت مو کولای شم؟

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې خاص څه نه، يوازې غوښتل مې بړغ دې واورم، ته ډېر ښه يې!
همچنان
ښښنه غواړم چې مزاحمت مې وکړ، اوس لپاره ښه وخت
داسې کومه خبره نه ده
په هر حال بيا خبرې کوو، خدای دې مل سه
او له دې سره يې اړيکه پرې شوه.
همت خپل موبايل داسې ټينګ په زړه پسې ونيو او بيا يې ښکل کړ، هلته مريم هم له يو عجيب احساس سره مخ وه، دا زه څه کوم په ما باندې څه شوي دي؟ زه ولې هغه سړي ته زنګ وهم؟ هغه څوک دی؟ لا خو زه هغه سم پيژنم هم نه؟ داسې څنګه کېدلای سي؟ خپل ليپ ټاپ يې راواخيست او د همت نوم يې په فيس بک کې ولټاوه، "همت آرين" د ملګرتيا بلنه يې ورته ولېږله او له دې سره سم يې ميسج هم ورته وکړ "سلام ښاغلی آرين صاحب، مريم يم." ميسج ولېږل سو، خو دا يې تر لېږلو وروسته له يو ډول پښېمانۍ سره مخ شوه او بيا يې د پروفايل په کتو بوخته سوه. د هغه ليکنې، شعرونه ، مقالې او انځورونه يې تر نظر تېر کړل.

ياره جانانه دا هرڅه څومره په بې خوندۍ سره روان دي .
ايمان په پرلپسې توګه ميوند ته زنګونه وهل او ژر، ژر يې خبرې کولې:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیوه ډېر وحشي ځناور دی، کله چې وږی او خېټه یې تشه سي بیا پرخپلو اولادونو هم خوله ور اړوي؛ دوی که هرڅومره د ښکار پر وخت یوه ډله ووسي، خو تر ښکار کولو وروسته یو د بل سره همغږي نه پاتې کېږي مګر سپی بیا دا عادت نلري، یو وحشي هیڅکله نرم مزاجه نسي کېدلی.
سپی تر هغو پورې له خپل کور او خاوند سره خیانت نه کوي ترڅو یې په وفادارۍ کښې لیونتوب ته نه وي رسېدلی؛ زموږ یو سپی چې د کورنۍ په نه شتون کښې مو د ګاونډ کره تللی اوس له ټولو مرور دی او بیخي مو په شناخت پېښمانه دی، نه پوهېږم چې ولې؟ یوازې هغه وخت لکۍ ښوروي چې کوم بل پردی څوک راسره ویني، موږ د خپل سپي په پخلاینه کښې په مکمل ډول پاتې راغلي یوو، دا ځکه چې دی غلط سوی او د انسان په څېر سرزوري کوي نو له انسان څخه ددې برعکس تمه(؟) دا هیڅ امکان نلري.
یوچا به دا خبره کوله: سپی په لویه تېره وولږه چې تر ډېرو کوږنچېړي خو زه بیا دا وایم چې سپی وپاله ترڅو پالنه دې وکړي؛ ډار له لېوانو پکار دی چې هیڅکله له خپل وحشي عادت څخه نه راګرځي.
همت که څه هم نه پوهېده چې ایمان ولې او د څه لپاره د سپي او لېوه په اړه خبرې کوي خو بیا یې هم هغه ته ښه کلک غوږ نیولی و.
ایمان همداسې لګیا و:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د دې نړۍ له ټولو وحشي لېوانو هغو سپو ته پناه راوړه چې د ټولو اهلي حيواناتو ترې کرکه کېده، زه په دې ښه پوهېږم چې لېوان سپی خپل اولاد بولي خو داسې نه ده ، ځکه لېوه خپل بچيان خوري او سپی يې د ځان په څېر پالي؛ څېره د چا باطن ته ورته نسي کيدلی که څه هم سپی او لېوه د يو بل همشکله دي خو سپی د ښار او ښکار لپاره په کورونو کښې پالل کيږي او لېوه بيا برعکس.

همدارنګه سپی په يو کال کښې مکمل سړی سي، خو انسان تر څو کالونو پورې سړی خو څه کوې هسې په نوم انسان هم نسي کېدلی، زه د سپي په نن، سبا او نورو ټولو ورځو باوري يم، که څه هم انسان عقل لري خو تر سپي هوښيار نه دی؛ سپيان ډېر ښه خلک دي په هرچا کار نلري، هرڅه په ځان منلی او زغملی سي، سپی په ټولو هغو انسانانو ملامت دی کوم چې دی يې په کانو ويشتلی.

همت په طنزيه انداز ورغبرګه کړه، ياره نو؛

اوس که ته غاپې او که نه غاپې، سپی څوک ددې لپاره ساتي ترڅو خپل او پردي دواړو ته که شپه وي او که ورځ بايد وغاپي، له سپو څخه د انسانيت تمه کيدلی سي، خو له انسانانو څخه د انسانيت تمه څه چې د سپو تمه هم نه سي کېدلی، ځکه سپی ايماندار دی، وفادار دی او دې ته ورته نور ډېر ښه خويونه لري خو انسان که ايماندار سي، وفادار به نه وي او که وفادار سي ايماندار نه دی، دلته د وفا او ايمان دواړو تر وخت مخکې لا سودا سوې ده .

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زه هم همدا وایم
د خدای په دا دومره خدایې کې تراوسه پورې پر ما باندې یو ښه خروړی سپی پیرزو نه سو، نه پوهېږم.
چې زما بخت کومې تورې پېشو څټلی که څه بلا ؟!
بیخي بل ورړ کیسه ده، دلته بیا دا نیمچه او تازي سپي دومره ډېر دي چې په کومه کوڅه راوګرځې یوه دوه خو به خامخا ووینې، هغه هم ښه شوقي چې خوندور غړوندي یې هم په غاړه وي.
تازي سپی وساته، خدر یې بیا څه دی ها؟
ـ اوس نو په تازي سپي څه اعتبار پکار دی، هغه که هرڅومره ښه ښکار کولای سي، بیا هم څښتن ته هغسي وفادار نسي کیدلای لکه څرنګه چې خدر سپی وي.
ته بیا د قدرت دې اړخ ته وګوره، چې زما بیا په ټوله کښې له خدر سپي سره جوړه ده، دا په دې چې خپل او بل دواړو ته په یو نظر ګوري او همدارنګه د وچې او لمدې مړی فکر ورسره نسته، خپله دنده په ښه توګه سرته رسوي، همدا د یو ښه سپي خاصیت هم دی چې شپه او ورځ څک غوږونه ونیسي بیدار وي.
دوی دواړو لا همدا خبرې کولې چې میوند هم راورسید، ایمان په داسې غصه ناک انداز هغه ان تردې چې سلام ویلو ته یې هم پرې نښود، ته چیرته وې او تلیفون دې؟ ته وګوره چې څومره زنګونه مې درته وهلي دي؟
چیرته وې هاا! په خدای ما خو به لیونی کړئ

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بیخي بې خونده ده، د رڼا او تورتم په دې نامعلوم سفر کې هیڅ نه پوهېږم مخ په ښي او که چپ لور ته وګرځوم؛ په هرحال د سپین او تور ترمنځ فرق ازلي دی.

همت ورغبرګه کړه " زموږ خدای ماته هم عقلي وزر راکړي، زه دا حق لرم چې د خپلو وزرو په واسطه څومره چې کولای سم هوا وکړم، والوځم، چیرته چې مې زړه او روح خوشاله وي وګرځم؛ دا مهمه نه ده چې په باغ کښې دي ارومرو رڼې اوبه بهیږي، بې له هغو هم کیدای سي یو باغ ډېر څه (ارامتیا، ښایست او...)ولري که څه هم په خړو به اوبه کیږي."

سمه ده تاسو چې هرڅه کوئ، هرڅومره چې زما زغم اندازه کوئ درته اجازت ده خو زه بس دومره وایم چې دا زموږ او تاسو جنګ د یو ککړ ذهن له سرچینې دی، انسان یو دی د ښه او بد توپیر سته دا سمه ده، مګر په حقیقت کښې ټول کاینات انسان ته په یوه سترګه ګوري.

ما د یوې ناروا لارې لمن نیولې ده، او زه په دې ښه پوهېږم چې روا لار موجوده وي په ناروا باندې تګ ستره ګمراهي ده، نو له دې څخه دا معلومه سوه چې موږ (زه) په همدې نړۍ کښې ترټولو ګمراه مخلوق یم.

او د همدې خبرو سره سم ایمان له کوټې ووت، بیرته یې دروازه راخلاصه کړه او همت ته یې وویل، که کولای شئ نو په همدې اړه فکر وکړئ .

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ یاره بیخي بل وړ دی، ټوله ورځ د خپل سپي په اړه خبرې کوي، ښه نو ته ووایه ستا شپه څنګه وه؟ "همت وویل"
ـ ښه وه، ایمان چیرته لاړ؟
ـ زه هم نه پوهیږم خو حالت یې ښه نه و، بیرته به راسي، هله نو میوند جانه ته خو لږ د زعفرانو چای اماده کړه یاره بیخي ګنګس یم.
په همدې وخت کې همت ته د مریم زنګ راغی او هغه یې نږدې پارک ته وباله، پرته له دې چې میوند په اصلي موضوع پوه کړي له ځایه پاڅېد او وې ویل "زه یو اړین کار لرم، ترڅو چې ته چای اماده کوې بیرته راځم " او له همدې خبرې سره ووت.
میوند د کابل چاپ ورځپاڼه ورپورته کړه؛ لیکلي و، 'داسې سوله نه غواړو چې د امنیتي ځواکونو د برخلیک ضمانت نه کوي'
افغان ولسمشر د افغانستان د پخواني پاچا محمد داود خان د واکمنۍ پر مهال تېروتنې ته په اشاره وویل، "هغه مهال چې د سیمې په سیاست حکومت خبر نه و او د همدې بې خبرۍ په نتیجه کې د ثور د ۷ فاجعه رامنځ ته شوه، دا تېروتنه باید بیا تکرار نه شي.
په دا منځ کې قریب دوه ساعته ووتل خو همت رانغی، د زعفرانو چای په ترموز کې سوړ سو، میوند د همت نمبرو ته چې هرڅومره زنګونه وکړل ځواب یې نه ورکاوه په همدې وخت کې د دروازې زنګ ووهل سو، "لکه چې راغی " میوند دروازه بیرته کړه او په زغرده یې وویل "احمقه دا تلفون ولې نه ځوابوې؟ " د ایمان په

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدو لږ څه خجالت هم سو، خو ژر یې خپله خبره بشپړه کړه " ما فکر وکړ همت دی، هغه احمق دا دوه ساعته کېږي چې وتلی او تلفون هم نه ځوابوي "

ـ راځه پرېږده یې را به شي، هغه نو بیا کله داسې ښه کار کړی.
میوند د زعفرانو له چایو پیاله ورډکه کړه "دا مې هم د هغه احمق په فرمایش چمتو کړ "

ایمان له لږ څه سوچ وروسته خپلې خبرې داسې پیل کړې:
ـ یو عجیب خو خوندور سر درد راته پیدا سوی دی، له هرې څړیکې یې خوند اخلم، دا چې د کوم لیونتوب پایله ده (؟) څنګه او څه وخت مې سر په دیوال وهلی خبر نه یم(؟) دومره ضرور پوهېږم چې لږ څه پاړسوب یې کړی؛ نو پدې کې د خوند خبره څه ده؟ "میوند وویل"

په دې کښې د خوند خبره داده چې دا څو شپې په ښې اړخ پرېوتلی نه سم، اوس باید په چپ اړخ ویده سم، د چپ اړخ د خوب فایده داده چې مخامخ کړکۍ ده او تر ډېره پورې د هغې تورې تیارې ننداره کولای سم، همیشه داسې وي چې شپه په ویښه د سهار غېږې ته وړم؛ زه او زما خدړ سپی دواړه اوس د رڼو سترګو په خوب اموخته سوي یوو، دی تمامه شپه په اټکل غاپي او زه یې له دې غپا غپ څخه خوند اخلم، که کله کرار سي زه یې بیا وشکارم، ځکه سپی باید وغاپي، په کراره پرېوتو ښه نه ښکاري.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ یاره یو خو ستا دا د خډر سپي موضوع بیخي تکراري سوه، ته کومه بله غوره موضوع هم لرې او کنه؟ "د میوند په لهجه کې شرارت و"
څه ووایم او څه نه ووایم، رڼا او تورتم دواړو خپل اصلي حالت له لاسه ورکړی دی، اوس په دې پوهېدل ډېر سخت دي چې د ورځې او شپې تر منځ حقیقي توپیر درک کړل شي...
ـ سخت فلسفیانه لغاتونه استعمالوې
د لغاتونو، معنا پخپله په معنا پسې ستړې ده او په دې نه پوهېږي چې د ځان را پیدا کولو لپاره څه وکړي؟
خصوصاً "زه" د یو داسې لغات په معنا کولو پسې ورک یم چې په حقیقت کې "هیڅ" معنا نه لري .
ـ د قدرت تر ټولو ستره غلطي هم دا کېدلی شي چې د لغات او معنا ترمنځ یې روڼ توپیر څرګند نه کړو.
ایمان زیاته کړه، د تور او سپین کیسه هم په همدې ډول مختله وړل شوې ده
پوه نه شوم؟
اوس به څوک دا هم نه وایي چې زه نه پوهېږم ځکه موږ په دې ښه پوهېږو څوک چې وایي نه پوهېږم هغه تر بل هر هغه چا ښه پوهېږي .
ـ ته سپین یې او که تور؟ زه لا تر اوسه ددې سوال ځواب نشم درکولای، خو دومره به ضرور ووایم چې هر رنګ د کوم بل رنګ

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته منځ ته راغلی، همدارنګه تور د سپین او سپین د تور په مرسته هغه که هر ډول وي د رنګ له سرچینې څخه اخیستل شوی، اوس په رنګونو کې د ښه او بد توپیر په کومه مانا کیږي، په دې يې هم نه پوهیږم .
- حقیقت دا دی چې کوم څه مو په زړه او سترګو ښه راسي ښه دي او بد يې برعکس د هغه، دا چې زړه او سترګې څه ډول فیصله کوي دا بېله مسئله ده خو د عقل ساری په ټول انساني او طبعي جوړښت کې نه موندل کیږي ، دلته نو د خدايي قدرت هم بريتونه غوړ وبوله. "میوند په خپل طنزیه انداز سره خبره تکمیل کړه ."
- سپین که تور راپېژندل شوی وای نو اوس به مو تور ته سپین او سپین ته تور ویلای، دا یواځې د رنګونو تفاوت نه دی چې مونږ يې ګډوډ کړي يو، بلکې دا زمونږ د خامو فکرونو زيږنده ده چې سپین مو په توره او تور مو په سپینه ځغلي.
میوند پوښتنه وکړه:
زما په دې هیڅ سر نه خلاصيږي چې سم او ناسم پخپل منځ کې کوم توپير لري او که نه ؟
خو همدا مشکل دی که چیري سم او ناسم پخپله ټاکلې لاره تللي وای هرڅه ثابت پاتې کېدل، زمونږ تر ټولو لویه ستونزه هم دا کېدلی شي چې ځان ته لاره ټاکل راته ستونزمن ښکاري خو دې ته نه ګورو چې د بل چا په پلونو تګ خطرناک هم کېدلی شي.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ خلک تل په دې فکر کې وي چې د نورو لپاره جامې پیدا کړي او هغوی په دې وپوهوي ترڅو کوم ډول جامې یې په رښتیا سره هم پټ ساتلی شي.
دا ټولنیز اصول او قواعد دي چې موږ له فرهنګي دود سره سم ووسو، خو دلته سوال دا پیدا کیږي، یو فرهنګ چې باید له هغه سره سمه رویه وشي کومې ځانګړنې ولري، عموماً فرهنګ له وخت تېرېدو سره سم ورو، ورو تغیر او وده کوي، ویښ خلک یې له تغیر او تبدیل سره سم په سمه حرکت کوي او ویده خلک ترپخوانیو کړنو کرښې تاووي او بدلون یې د ځان په شر ګڼي.
همدارنګه هر مذهب په سیمبولیک ډول تقریباً له ټولو هغه ځانګړنو تکمیل شوی چې د انسان په ګټه تمامیږي او د وخت له تېرېدو سره یې استفاده کولای شي، انسان پرمختګ کوونکی دی او هره ورځ د یو نوي څه په اړه فکر کوي. "ایمان په تفصیل سره خبرې وکړې "

همت او مریم تر ماښام قضا پورې د یو بل سره په مجلس کولو کې ورک وو او په نامعلومو دښتو او سرابونو یې مزلونه کول، مریم دا غوره وبلله چې همت هم نن شپه له دې سره د هغوی کور ته ولاړ شي.
ځکه مریم دا ډېر وخت په کور کې تنها اوسېده، کورنی یې هندوستان ته په ژمنی رخصتي تللې وه، یوازې دا د خپلې دندې په خاطر پاتې وه، همت هم ډېر ژر ورسره ومنله او میوند ته یې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلیفون وکړو چې زه په خپل کور کې یم او په ماپسې اندېښنه مه کوئ.
او له همدې سره یې کور ته هم زنګ وکړو چې زه نن شپه د میوند دوی سره یم.

همت او مریم دواړه کرار، کرار په پیاده رو باندې روان شول، د خوراک، څښاک څه ضروري سامان اخیستلو وروسته مریم ټیکسي ته لاس ورکړ خو همت دا غوره وبلله چې په پښو لاړ سي، د مریم کور یو څه لرې و نو په همدې خاطر یې ټینګار وکړ او په ټیکسي کې کېناستل، په لاره کې که څه هم دوی هیڅ نه سره وویل خو د یو بل له شتون یې خورا ډېر خوند اخیست.
کور ته له رسېدو سره سم یې همت کوټې ته بدرګه کړ او دا پخپله د پخلنځي خواته لاړه .
همت د کوټې ځانګړې نظم او ډیکوریشن ته په کتو کې غرق تللی و، او هر یو شی یې یو، یو تر نظر تېراوه، په تېره بیا په دیوال راځوړند د یوې ماشومې هغه تصویر ته چې د شارشمو په کښت کې ولاړه وه د همت پام یې ځان ته کړ، په همدې وخت کې مریم هم کوټې ته راغله او یو څه خواړه یې هم له ځان سره راوړل.
ـ ښه نو دا هرڅه دومره ژر ولې؟
ـ اصلاً زه خپله ډېره زیاته وږې سوې ومه، نو ځکه مې دا ښه وبلله چې لومړی باید یوڅه وخورو.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې د پسه غوښه او وریجې تیارې کړې وې
همت په خوړو کې د مریم د لاسونو خوند له ځان سره ونیو او ترپایه یې هرڅه ډېر په خوند سره وخوړل " زه وایم که نور هم وای ما به خوړلي وای که څه هم تردې وړاندې مې هیڅ د لوږې احساس نه کاوه خو د غوښې او وریجو دا جلا خوند " میوند داسې ژر ژر خپلې خبرې وکړې او لاسونه یې پاک کړل.
ـ پام مې نه و، په وریجو کې نمک یو څه زیات سوی او غوښه څنګه وه؟
ـ نه، نه هرڅه بیخي سم و، زما خو یې مالګې ته هیڅ پام نه دی شوی دا چې ته وایې نو کېدای شي.
مریم د خوراک لوښي پخلنځي ته یوړل او له بېرته راتلو سره سم یې وویل، همت جانه چای به بیا لږ څه ناوخته وکړو.
همت د هغې نجلۍ عکس ته چې د شارشمو په کښت کې ولاړه وه په اشارې وویل:
ـ دا!!
پرته له دې چې نور څه ووایي، مریم یې په خبرو کې ور ولوېده "هیله کوم همت جانه د همدې په اړه مه پوښته."

په دې وروستیو کښې ډېر یو خوندور څه ته اړتیا لیدله کېږي، اوس خبره داده چې "خوندور" بیخي نسته او تر دې ټولو خوږو نن سبا

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخه ښه دي، لږ تر لږه د خولې خوند سمولای سي، د خاورو خوراک مو په برخه دی نه يې ښه خوند سته، نه يې بد ...
ځوک دي دا خبر د چا تر غوږ ورتېره کړي چې د زمانې خدای په بندګي نيولي يوو، خو زندګي رابښلی نه سي.
ايمان له خپل ډک زړه دا خبرې په داسې حال کې راويستې چې کينې لاس يې په چاړې سره غوڅ کړی و.
ميوند چې له غصې تک سور اوښتی و، ايمان ته يې په تونده لهجه خبرې کولې "ايا دا سم کار دی؟ "
زه نه پوهېږم چې ته څه کول غواړې او ولې داسې ليونتوب کوې اخېر دا څه دي ايمانه؟
ــ زه مې له خپلو ليونتوبونو خوند اخلم، ما پخپل حال پرېږده!
ميوند مخامخ ځوکۍ سمه کړه او په ډېر ټينګار سره د "هيڅ" په لفظ زور راووړ، او وې ويل: دا هيڅ مانا نلري ...
ايمان ځواب ورکړ:
هو همدا دا د هيڅ کيسه يو څه شننه غواړي او زه دومره ښه شنونکی نسم کېدلی چې د "هيڅ" په معنا دې پوه سم او بيا د دومره ستر کايناتي قدرت په شتون کې د هيڅ په اړه پلټنه هم هيڅ ده، موږ ټول د بشر يو ژوندی تاريخ بيانوو او دا روان حالت د بشر په يو بشپړ عقل کې لويه بې عقلي بيانوي، دلته نو د بشر ټول هغه څه چې دده په عاقلتوب دلالت کوي د هيڅ سره پرتله کېدلی سي.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند ورغبرګه کړه ایمانه اخېر څه شوي دي ته خو ووایه هیله کوم؟

ـ د یو لوی قدرت او لوی رحمت تر منځ چې کومه تېروتنه موجوده ده، او ددې تېروتنې د حل او له منځه وړلو لپاره تر ننه پورې چا هم لږ ذره هڅه نه ده کړې او که چا کړې هم وي د مذهبي تعصب ښکار به ګرځېدلی وي. زه د یو شي په اړه ډېر فکر کوم او هغه په انسانیت کې د وحشت فلسفه ده، حال دا چې په انساني کرامت کې "هنر" هم شتون لري.

میوند په داسې حال کې چې لاسونه یې په دسمال سره وچول، او د باندې تلو ته یې ځان اماده کاوه، وې ویل، هله نو ایمانه راځه چې ځو زه بیخي ستړی شوم، نن په هیڅ هم نه پوهېږم، هله نو راځه چې ځو ... او د تورې شپې په ارامه فضا کې ایمان او میوند دواړه کرار کرار د ښار په واټونو کې روان شول.

مریم په ژور فکر کې د خپل ماضي په اړه تللې ناسته وه او په خیال کې یې پخوانۍ دردونکې کیسې تلې راتلې، په تېره بیا هغه وحشتناکه پېښه، په کومه کې چې د هغې خاوند او لور یې دواړه وژل شوي وو، دا ډېره یوه دردونکې پېښه وه چې اوس یې هم د مریم په سترګو کې اوښکې راوستې، همت چې لا هم د مریم له ماضي خبر نه و، په لیدو یې حیران شو او په مریم یې غږ کړل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

_ مریم جانې، څه خبره ده، هیله کوم داسې څه خبره ده چې ته یې په اړه فکر کوې او ژاړې؟!
ــ داسې کومه خبره نشته، بس هسې لږ ...!
او پسې زیاته یې کړه، که خوښه دې وي یوه شېبه به د باندې ووځو.
همت "سمه ده "په اشارې سره تمثیل کړه .
روښانه سپوږمۍ د کابل ښار ته لا ډېره زیاته ښکلا وربښلې وه او دا ښکلا د نندارې وړ وه.

یوه شېبه دواړه غلي او کرار کرار روان وو، مریم د خپلې زړه تنګي زور نور برداشت نه شو کړای او په خبرو یې پیل وکړ:
ــ په فکري عیاشي کې ډوب خلک تل په ماضي ویاړي، مګر زه د پرون له عقل او منطق دواړو سره څکه خلاف یم چې پرون، پرون و او نن، نن دی.
مګر ته څه وایې! زه هیڅ پوه نه شوم، همت پوښتنه وکړه؟
ـ زما مطلب دی؛ اوس هم که څوک د ماخستن په اړه پوښتنه راڅخه وکړي چې ته چیرته وې زه یې له یاده باسم او هسې یې ترڅان تېروم، دا ټول هغه څه دي چې زموږ او ستاسو ترمنځ په ورځنیو اړیکو کې پېښېږي.
ــ هو په خدای، ته رښتیا وایې؛ دا سمه ده چې د ماضي (پرون) ځینې شېبې په یادولو ارزي مګر دومره هم نه چې د حال (نن) څخه وربانديې بې برخي سو، دا خبره مې له یوې ډمې اورېدلې وه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل یې ژوند پرونی ماخستن نه و، ژوند همدا نن سهار دی چې وزرې مې آزادي دي او کولای شم والوځم.
مریم په داسې حال کې چې سترګې یې له اوښکو ډکې وې وویل؛
حوا مې لور وه!
دوی دواړه یو بل ته ډېر ګران وو، بلکل همداسې د خپل دې ګرانښت قرباني هم شول، ریان یو ډېر ښه هلک و، په هغه زه ډېره ګرانه وم، بیخي ډېره، په ما هم ګران و، د پوهنتون په دوره کې مو له یو بل سره وپېژندل او بیا کیسه مینې ته ورسیده، هغه رابانديې میین و او یوه ورځ یې هوټل ته وبللم، د مینې اظهار یې وکړ، کیسه واده ته ورسېده، مور واده وکړ ... او له دې سره غلې سوه.
همت د پوهېدو هڅه وکړه خو څه یې ویلای نه شول.
مریم په داسې حال کې چې خپلې اوښکې یې پاکولې زیاته کړه؛
یوه ورځ سهار وختي دفتر ته روان و، چې حوا یې غېږ کې واخیسته او هغې وغوښتل چې دفتر ته ورسره ځي، ریان هم ومنله، ټول نیم ساعت لا نه و وتلی چې ماته د ریان له نمبره زنګ راغی، کوم بل چا خبرې کولې، ریان ټکر کړی و، ریان په روغتون کې و او کله چې د روغتون پته مې واخیسته، شېبه وروسته د ریان او حوا جسدونو ته ولاړه وم، ریان او حوا دواړه ....
د مریم له لاسه موبایل ولوید، ځان یې نور له کنترول وتلی و، بلاخره مریم په ځمکه ولوېدله چې همت یې لاس ونیو او په غېږ کې یې واخیسته.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

همت چیغې وهلې، مریم! مریم! مریم!
موټر ته یې لاس ورکړ، نه دریده، ټیکسي هم نه، همت مجبوره شو؛ هڅه یې وکړه چې مریم راسمه شي خو ... روغتون ته له رسیدو سره سم، کله چې تر سرک بلې خواته اوښت، یو موټر چې ډېر په بیړه د دوی خواته رانږدې کېده، د همت له ډېر کوشش سره سره بیا هم له ورسره ولګید، دواړه بې هوښه شول، په بیړنۍ خونه کې تر څو ساعته عملیات وروسته، مریم را په هوښ شوه، خو همت خپل ژوند له لاسه ورکړ.

د همت تر مړینې وروسته حالات ټول برعکس شول، ایمان او میوند نور د پخوا په څېر نه وو، موسیقي یې نه اوریده، تلویزون یې نه شو لیدلی، ټولیزې رسنۍ ټولې د همت د ښکلې او زړه وړونکې څوانۍ له عکسونو ډکې وې، فیس بک، ټویټر، انسټاګرام او ...
د مریم صحت ورو، ورو په ښه کېدو و، خو لا هم په روغتون کې تر درملنه لاندې وه، نن چې ایمان د مریم لیدو ته ورغلی و، هرڅه بیخي بل وړ ورته ښکاره شول، کله چې یې ولیدل مریم په خپل بستر نه وه.
ایمان په بیړه د نوکري وال اطاق ته ورغی او د مریم پوښتنه یې وکړه، ډاکتران، نرس او د روغتون ټول کارکوونکي حیران پاتې شول، مریم په رښتیا سره هم په اطاق کې نه وه، هغه له خپله ځایه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلې وه، د روغتون انتظامي پوليسو ته خبر ورکړ او هم خپله د مريم په لټه کې شول.
د ايمان په زړه کې يو څه ور تېر شول، موټر ته وخوت او په منډه له روغتون څخه د هديرې په لور وخوځيد.

مريم د همت په قبر ناسته وه او چيغې يې وهلې :
زه دې چاته پرېښودم، زه نه پوهېږم دا هرڅه څنګه وشول، زه به مې هيڅکله خپل ځان و نه بښم، ددې هرڅه ذمه واره زه يم! هو! هو! زه يم، دا هرڅه ما وکړل ...
دا وخت يې ايمان په اوږه لاس ورکيښود، که ګوري د مريم په سپين مخ اوښکې را روانې وې، نور يې ټول طاقت اوبه، اوبه شو او مريم يې په غېږ کې ونيوه، کله چې يې د هغې سوې چيغې تر زړه ووتې په سترګو کې يې اوښکې راغلې خو ددې لپاره چې مريم ته تسلي ورکړي، اوښکې يې پټې تر ستوني تېرې کړې او مريم ته يې وويل:
ـــ مريم!
دا هرڅه د څه لپاره؟
اوس خو همت په چيغو سره بيرته راګرځېدلی نشي، هيله کوم نور بس کړه، هغه ستا دعا ته ضرورت لري، بس کړه هله نو راځه چې ځو، ته لا اوس هم بشپړه ښه سوې نه يې ...

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم په تلو تلو کې د همت قبر ته ځو واره مخ ور واړوه، کله چې په موټر کې کېناسته په خبرو یې پیل وکړ:
زه بدبخته یم، په رښتیا هم بدخته یم، لومړی ریان، حوا او اوس بیا همت، همت زما بدبختۍ وواژه، که چیري د هغه پېژندګلوي زما سره نه وای شوې، داسې به نه کېدل، داسې به نه کېدل...
او په لنډه توګه یې ټوله کیسه د ایمان مخې ته کېښوده.
ددې پرځای چې روغتون ته لاړ شي ایمان د خپل کور مخې ته ودرید او روغتون ته یې د مریم د پیدا کېدو خبر ورکړ، وروسته یې هغه له ځان سره کور ته راوسته، ځای یې ورته سم کړ.
مریم؛ زما په نظر ستا لپاره به دا غوره وي چې ته اوس ارام وکړې او که څه ته دې اړتیا وه راته ویلی شې، دا ستا خپل کور دی، نور به ته هیڅ چیرته نه ځې، تر څو چې ښه شوې نه یې.
ایمان په کابل کې خپل یو ځانګړی د کرایې کور درلود چې اکثر وخت به یې د خپلو ټولنیزو فعالیتونو لپاره ددفتر کار ترې اخیست.
ایمان چې د ټولنیزو او سیاسي فعالیتونو سره سره یې له یوې تعلیمي موسسې سره د مرستیال په توګه کار کاوه،له همدې ځای څخه ووت او دفتر ته لاړ، دفتر ته له رسیدو سم یې په میوند سترګې ولګیدې، میوند مخکې له مخکې د ایمان راتلو ته سترګې په لاره و، له سترې مشې وروسته دواړه کېناستل او خبرې یې پیل کړې، څه باید وشي او څه نه ؟! ایمان وویل.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر خدمتګارې ددوی دواړو مخې ته چای کېښود او فضا يې د خپلې غېږ په عطرو سره خوشبينه کړه ...
ميوند ځواب ورکړ:
ــ موږ چې دلته د ژوند او مرګ ترمنځ د يو عظيم دوزخ تجربه کوو، هره ورځ مو لار په همدې پُل صراط وي، د ګناه او ثواب په غلط فهمۍ کې راګير مخلوق هغه فيصلې چې يوازې او يوازې په خدای پورې اړه لري دوی يې پخپله کوي، دا هرڅه د يوې لويې خطا په بنياد ترسره کېږي، او دا به هغه وخت ثابته شي چې له همدې ګڼې، ګوڼې لږ څنګ ته شو .
ايمان ورغبرګه کړه:
ــ ډېر کم وخت انسان په دې پوهېدلی شي چې همدا اوس په کومه شېبه کې ولاړ دی او ژوندکوي ځکه انسان عموماً يا خو مخکې سوچ کوي يا وړاندې حال دا چې د همهغې شېبې او وخت په اړه فکر کول ضروري دي په کومه هغه کې چې ژوند کوي.
ميوند چې د خپل درد د اظهار او د همت ارين تر مړينې وروسته له يو ډول ذهني کشمکش سره لاس او ګريوان و، نه پوهېده چې څه ووايې او څه نه، زياته يې کړه:
ــ دا بيخي بل وړ ده چې زه د "بيخي بل وړ کيسو "په اړه غږېږم، پکار خو داسې وه چې ما هم په هغو مسائلو فکر کړی وای په کومو هغو چې نور خلک فکر کوي، مګر نه داسې نه ده ځکه چې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته هرڅه د داسې یو ډول بیخي بل ور حالت درلودونکي دي کوم چې تر شا یې یو خوندور حقیقت پټ ساتل کېږي.
د دوی ترمنځ لا مباحثه روانه وه چې ددفتر خدمتګارې ایمان ته موبایل راوور "مریم" ستاسو سره خبرې کول غواړي!
ایمان موبایل غوږ ته ونیو، سلام! ایمان یم تاسو څوک؟
ــ مریم خبرې کوم، ددې لپاره چې ستا نمبر راسره نه و، ددفتر نمبر مې له انټرنېټ څخه پیدا کړ او درته مې زنګ وکړ، هیله کوم ځان بیخي یوازې احساسوم، که کېدای شي غرمنۍ به یوځای وخورو.
ایمان ځواب ورکړ، هڅه کوم او ته دې پرځان پام کوه!
له همدې ویلو سره یې اړیکه پرې کړه او موبایل یې خدمتګارې ته ورکړ.
میوند ته یې مخ ور واړاوه او ورته یې وویل " مریم بیخي زیاته ځورېدلې ښکاري، ریان او حوا په اړه یې یادونه وکړه، هغوی هم تردې وړاندې په یوه ترافیکې پېښه کې وژل شوي او نن بیا همت ... "
میوند ځواب ورکړ " ریان؟! "
زه خو پوه نه شوم تاسو د کوم ریان او حوا یادونه وکړه؟
ـــ پرېږده یې، خو د آیمان له بیخي ډېر ټینګار سره یې په لنډ ډول د ریان او حوا کیسه ورته تېره کړه.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

او له ترخو او سترېو ساګانو سره دواړه ولاړ سول او له يو بل نه يې رخصت واخيست.
ايمان ددفتر کارکوونکو ته تر اړينو هداياتو وروسته کور ته روان شو، په لاره کې د خوراک لپاره يوڅه واخيستل، کله چې کور ته ورسيد، که ګوري مريم په څوکۍ ناسته ده او له لاس نه يې وينې بهيدلې دي.
چيغه يې کړه، آخ دا!!
مريم دا څه دي، هيله کوم يوڅه ووايه، ژر يې ايمرجنسي بکس راواخيست او د مريم لاس يې ورته پلستر کړ، "دا هرڅه څنګه وشول؟ "
مريم ځواب ورکړ " خوند راکوي، ما پرېږده چې ځان ته په عذاب ورکولو سره له خپل قسمت نه غچ واخلم "
آيمان ته د خپل غوږ کړل شوي لاس کيسه وريادہ شوه او پسې زياته يې :
ـ بس که مريم دا هرڅه نور بې مانا دي، ته دي دې حالت ته وګوره، تا له خپل ځان سره څومره وحشت کړی؟
مريم ځواب ورکړ: ما پرېږده او زما قسمت او همدا بهتره ده، زه فکر کوم، وحشت يوه ډول محبت دی او دا کېدای سي د هغو وحشيانو عادت ګرځېدلی وي چې په دا رنګه مينه کې ښکېل وي.
ايمان په قهر سره د مريم لاس تاو کړ او ورغبرګه يې کړه " ګوره مريم ددې خبرې در په ياد کول اړين بولم، هغه کسان چې وحشت

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې مينه ده خپل عادت هيڅکله پرېښودلی نشي او له دا ډول کړنو خوند اخلي، څوک چې له کوم عادت څخه په خوند اخيستلو اموخته شي، تداوي يې کلونه، کلونه وخت نيسي، لکه څرنګه چې د يو ليوه اهلي کېدل بيخي سخت دي همدارنګه د يو وحشي انسان اهلي کول هم سخت کار دی.
وکړم ته ووايه زه څه وکړم؟، همت ولې لاړو زه يې ولې پرېښودم، زما ارمانونه يې له خاورو سره خاورې کړل ...
او بيا يې په زوره چيغه کړه "خدايه زه به تا هيڅکله و نه بښم، تا له ما نه هرڅه واخيستل..."
د نن سهار پيل د ميوند او ايمان په مجلس پيل شو، کله چې ايمان له خوب راپاڅېده، ميوند لا وختي د ايمان په کور کې ناست و، دا د ايمان لپاره حيرانونکې نه وه، ځکه هغه پخوا هم داسې بې وخته او سهار وختي د هغه ليدو ته راته ...
ايمان چې د چای په ګيلاس کې بوره اچوله، تلويزون ته په کتو سره حيران پاتې شو، او بوره يې په ځمکه تويه کړه، په تلويزون کې خبر و:
"د پښتون ژغورنې غورځنګ مخکښ غړی ارمان لونی ووژل شو"
او له همدې سره د ايمان له خولې يوه سوې چيغه ووته " آخ خدايه دا څه اورم، ارمان څنګه وژل کېدلای سي "د ايمان زړه ته هيڅ دا خبره د منلو وړ نه وه، د تلويزون کانال يې بدل کړ " ارمان لونی

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاکستانی پولیسو له لوری د تشدد په پایله کې شهید کړای شو" له ځایه پاڅید، په ویښتو کې ګوتې بندې کړې، "آخ خدایه اخ خدایه ... "

د تلویزون په پرده د پروفیسور محمدابراهیم عکس و، خبریال د هغه د وژل کېدو راپور وړاندې کاوه " د پښتون ژغورنې غورځنګ د مرکزي کمېټې غړی ارمان لوڼی نن د پاکستاني پولیسو له خوا وژل شوی دی.

بلوچستان کې د پښتون ژغورنې غورځنګ فعالان وایي، د غورځنګ د مرکزي کمېټې یو غړی ارمان لوڼی نن شنبه ماښام په لورالایې سیمه کې له پولیسو سره په اخ و ډب کې وژل شوی دی.

د غورځنګ یوه فعال محب شیراز رسنیو ته وویل، پولیسو د دوی مخکې پر ارمان لوڼي تشدد وکړ او هغه یې وواژه.

او له دې سره بریښنا بنکته شوه، میوند خاموش ناست و، کله چې یې ولیدل د ایمان حالت ډېر خراب دی، هغه یې ترلاس ونیو او همداسې یې له خونې څخه رابهر کړ، مریم هم د ایمان د حالت په لیدو سره حیرانه شوه دا لومړی ځل و چې هغه د یو چا په وژل کېدو سره داسې حالت ته ورسید.

له دې سره، سره چې د ایمان حالت بیخي خراب شوی و،کله چې د میوند سترګې د مریم په سترګو کې خښې شوې، له ځانه ووت، روح یې د مریم له روح سره یوځای په ځان کې تاو راتاوه کړه او هوا ته والوت...

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې طلايي ويښتان، دنګ قامت او ښکلې سترګې ...ميوند لا همداسې مريم ته په کتو و، چې پښه يې له څوکۍ سره ولګېده او پرځمکه ولوېد.
ايمان په بيړه، هغه تر لاس ونيو او پوښتنه يې وکړه " څه در وشول، هيله ده چې ښه به يې؟ "
ميوند ځواب ورکړ " هغه، هغه زما ذهن بيخي ګډوډ شو، نو پام مې نه و، هو زه ... هو زه ښه يم "
له ايمان سره يوځای مريم هم هغه ته لاس ورکړ او راپورته يې کړ، درې واړه سرای ته ووتل، مريم دواړو ته څوکۍ سمه کړه او خپله پرته له څه ويلو د باندې ووته.
که څه هم مريم به هره ورځ خپل کور ته د تګ ويل خو ايمان ورته همدا يوه خبر تکراروله چې تر څو دې صحت په بشپړه توګه ښه سوی نه وي همدلته به يې او همدلته اوسه.
ميوند تر شېبه ناستې ورروسته، زړه تنګی شو او تر رخصت اخيستو وروسته لاړ...
ايمان تنهايې ته پاتې شو، ددې لپاره چې پام يې غلط شي د انټرنټ نړۍ ته يې سترګې ورښکاره کړې، ټولنيزې رسنۍ ټولې د شهيد ارمان په عکسونو ډکې وې، هرچا د آرمان په وير ژړا کوله:
"د پښتون ژغورنې غورځنګ مشر منظور پښتين په فيسبوک کې دغه پېښه غندلې او وايي، همدا اوس په لورالايي کې د پېښې په اړه احتجاج روان دی."

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم بل چا د ارمان جنازې ته د هغه د خور وړانګې عکس خپور کړی ورسره لیکې یې دي " ارمان د هغه ارمان قرباني شو، چې ویل به یې په لر او بر پښتنو دې د پنجاب روان ظلم ودرول شي."
ایمان څو ځله د څه لیکلو هڅه وکړه خو بیرته یې پاکه کړه، هیڅ یې نه شوای کولای یو څه ولیکې، بیخي زیات دردېدلی او ناکراره ناست و، ملګرو ته یې زنګونه ووهل او د سبا لپاره یې د ارمان لونې په حق

کې د لاریون تیاری ونیو.
ایمان سهار وختي لا مطبعې ته رسېدلی و او "د لوی افغانستان شهید ارمان شهید" په عنوان یې بینرونه او شعارونه چمتو کول، د ملګرو له راغونډېدو سره سم د ارمان لونې د فاتحې مراسم، غایبانه جنازه او په یاد یې شمعې بل کړل شوې، وروسته د ښار په عمومې څلور لارې د آرمان لونې د شهادت په پار سلګونه خلک را ټول شوي وو او د آرمان د قاتلانو او د هغه د حق غوښتنې تر څنګ یې په مقبوضه پښتونخوا کې د ورکو شویو او شهید کړل شویو خپلوانو غوښتنه کوله.
دا وخت میوند مایک ته لاس کړ او په لاوډ سپیکر کې یې په زورور انداز سره وویل " د پنجاب د زبېښاک د دوام او پر نورو قومونو یې د خېټې اچولو د لړۍ د پراختیا په موخه پنجابي ملېشو د هر هغې کورنۍ کسان او مخکښ غړی وژلی او یا یې ژوندي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک کړي، چې له پنجابه یې د خپلو حقونو او ازادۍ تر لاسه کولو لپاره غږ پورته کړی دی."
لاریونوالو په زوره زوره " د لوی افغانستان شهید ارمان شهید، ارمان شهید" شعار بدرګه کاوه؛ میوند، ایمان ته مایک ورکړ، هغه په داسې حال کې چې له زړه یې وینې څڅېدلې وویل " پاکستانې ریاست باید د دغه غورځنګ د فعال غړي ارمان لوڼي قاتل پیدا کړي او دا قضیه بې له ځېړلو همداسې پرې نه ږدي، که څه هم دا د پاکستان ریاست کړنه ده بیا هم غږ کوو چې د ارمان قاتلین پیدا کړل شي، ارمان لوڼی چې اصلي نوم یې محمد ابراهیم و، د سنځاوۍ اوسېدونکی او په پښتون ژغورنې غورځنګ کې دومره زیات فعال و، چې نه یوازې د ننګ میدان ته پخپله راوتی و، بلکې خپله خور وړانګه لوڼۍ یې هم له ځان سره د ننګ میدان ته راوستې وه. "
ایمان نور څه هم غوښتل چې ووایې خو په همدې وخت کې یې موبایل ته زنګ راغی، د لاوډ سپیکر مایک یې کوم بل ځوان ته ونیو او خپله یې زنګ ته ځواب ورکړ:
ــ سلام!
ــ هیله کوم دا هرڅه بس کړه، موږ همدا اوس هم تا ښارو
ایمان په خبرو کې ور ولوېد، څه مطلب، یانې موږ څه بس کړو؟
ــ همدا چې څه دي روان کړیدي.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان ورغبرګه کړه "شهید ارمان لوڼي له پیل نه دا اټکل کاوه چې د آزادۍ شهید به وي او وینه به یې رنګ راوړي، نن ورځ زموږ مخې ته هیڅوک هم نشي راتلی او زه باور لرم چې د ابراهیم ارمان به ضرور پوره کیږي، تا او د پاکستان پښتون دښمن پوځ او استخباراتو محمد ابراهیم (ارمان لوڼی) شهید کړ، خو زه په ډاډ سره ویلای شم چې د ارمان شهادت به د مقبوضه پښتونخوا ازادۍ ته اوږد مزل ډېر لنډ کړي." او له همدې سره یې اړیکه بنکته شوه.
کله چې لاریون پای ته ورسید، ایمان او میوند هم پخپله لار روان شول او د کور تکل یې وکړ، په لاره کې د میوند تلیفون ته پرلپسې زنګونه راتلل خو ځواب یې نه ورکاوه؛ ایمان چې له ډېرو زنګونو په تنګ راغی، میوند ته یې وویل " یاره ځواب ورکړه، بیخي مې زړه ورته تنګ شو" میوند په همدې خاطر ځواب نه ورکاوه چې شمېره نامعلومه وه، د ایمان په ټینګار یې ځواب ورکړ:
ــ سلام وروره!
ــ وعلیکم سلام ...
یو ناپېژند غږ یې تر غوږ شو، ورغبرګه یې کړه " ځنګه یاست؟ وروره څوک؟ ... "
سړي چې په زوروره او قهرجنه لهجه یې خبرې کولې د میوند په ځواب کې وویل " هیله کوم دا هرڅه بس کړئ، ما ستا ملګري ته هم وویل، زه نه غواړم چې تاسو ته کوم تکلیف ورسوم، مګر ستاسو دا کړنې به ما او زما ملګري مجبوره کړي چې عکس العمل

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرګند کړو ... " ایمان یې له لاسه موبایل واخیست او ځواب یې ورکړ:
ـ که تاسو ربښتیا هم زما او زما د کړنو مخالف ځوک یاست، نو ما وګواښئ، هیله کوم زما ملګرو ته زیان مه رسوئ. د ایمان په لهجه کې نرمې او حوصله ځرګندېده.
مخالف کس یې په ځواب کې وویل:
ـ د همت ارین مرګ کوم تصادف نه و...، کېدای شي تاته به یاد وي چې تر هغه یوه ورځ مخکې لا موږ تاسو ته خبر درکړی و، مګر تاسو بیا هم هغه ځه ترسره کړل کوم چې مو منع کړي واست، ستا آرین او خوږ یار زموږ د ملګرو لخوا په موټر وهل شوی و، هغه کومه تصادفي حادثه نه وه، هیله ده، مطلب دې اخیستی وي.
د ایمان له لاسه موبایل ولوېد، ژر یې موټر د لارې څنګ ته کړ او ودرېد.
د زړه زربان یې زورور شول، لویه چیغه یې تر خوله ووته " آرین "
له موټره ښکته شول، میوند ټینګ په غېږ کې ونیو، ځه وشول، د همت په اړه یې ځه وویل، ووایه ایمانو ووایه؟!
ــ هغه دوی وژلی، د همت پېښه کولو کې هم دوی لاس لري، هغه دوی وژلی... او بیا یې د موټر ټایر ته یوه کلکه لغته ورکړه " اووووف خدایه، کوم امتحان نه و چې تا نه واخیست . "

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې میوند ته مخ ور واړوه، په داسې حال چې غوښتل یې بیرته موټر ته وخېژي وویل: "چیرته چې ایډیولوژۍ د ټوپک په خوله خبرې کوي؛هلته به د برداشتونو تر منځ واټنونه پرېکړې کوي."
ایمان کور ته له رسېدو سره سم له مریم سره مخامخ شو، مریم یې د حالت په لیدو سره پوښتنه وکړه " ښاغلیه! باید پوه شم چې څه خبره ده او هو رښتیا میوند؟ "
ــ میوند کور ته لاړ ...
ــ نو ستا دې حالت ته ګوره، سترګې دې څنګه سرې شوې دي، لکه چې ژړلي دې وي.
ایمان همداسې غلی ناست و او د مېز په سر د همت ایښي عکس ته یې په ځیر ځیر سره کتل، مریم د ایمان مخې ته له چایو ګېلاس ډک کړ، د تسلۍ په پار یې د ایمان لاس ونیو او وې ویل:
ـ پوهېږم، دا ډېره سخته ده، د خدای رضا باید ومنو، دا به مو قسمت وي.
ایمان وویل:
ــ نه پوهېږو! موږ رښتیا هم نه پوهېږو چې دا هرڅه زموږ نه، بلکې د حالاتو په لاسونو کې دي، اوس دا حالات راباندې دومره زورور شوي دي چې هرڅه وغواړي راسره کولای یې شي..
مریم ورغبرګه کړه:
ــ باید په دې پوه شو چې موږ په خپله د حالاتو ذمه وار یوو، پخپله مو ځان د مردارو اوبو ډنډ ته غورځولی او په پاکي کې راته ځان

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرن اېسي ، ستا غونډې یوه ازاد او خودمختار انسان ځان د مجبورۍ په ځنځیرونو تړلی، که څه هم باید مجبور ووسو، خو لازمه نده چې خامخا باید مجبور ووسو، ځکه مجبورۍ یې وروستی حد دی او تردې وړاندې د خپلواکۍ سل زره نورې لارې لرو.
ایمان وویل:
ــ اوس هغه وخت نه دی چې څوک دې په پټو سترګو څه ومني، هر سړی په حقایقو پسې ګرځي او همدغه د انسان کمال هم کېدلی سي چې د حقیقت تر موندلو پورې تر وروستۍ اندازې ولاړ سي.
ــ ایمانه! دلته بیا برعکس هرڅه په پټو سترګو منل کېږي تر ربنتیا ډېر دروغو ته اهمیت ورکول کېږي او همدارنګه د رښا لارویان او مشالونه مو د رڼایي په تور بدناموي.

تر لږ څه چوپتیا وروسته مریم چوپتیا ماته کړه او ووې ویل:
ــ په ډېر ګډوډ حالت کې د عادت خلاف عمل پکار دی هغه دا چې یو تریخ شی باید د خواږه په نوم ومنې او خوند ترې واخلې.
ایمان وویل"یو څوک دا خبره هم کوي چې ترخه تل خوندور او په حقیقت کې خواږه وي او هو دا کېدلی هم سي، مریم جان زه تل هغه څه خوښوم چې بدنام وي لکه شیطان او نور ټول هغه څه چې بد نوم یې ګټلی وي."

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان په لومړي ځل یوې نجلۍ ته د "جان "لفظ کارولی و او دی خپله دې لفظ ته له متوجه کېدو سره لږ څه خجالت هم سو خو نظر انداز یې کړ او وې ویل:
ــ دا څومره موده کیږي چې خیرن یم او ځان مینځلو ته مې زړه نه کیږي.
مریم وویل:
ــ پکار خو داسې ده چې هر وخت باید پاک او مقدس وګرځې.
ایمان وویل:
ــ مګر زه اوس تقریباً له داسې خیرنتوب سره عادت سوی یم او دا ځکه چې په ټوله شاوخوا کې مې کوم داسې سپیڅلی ډنډ نسته چې ځان په کې غوپه کړم.
مریم وویل:
ــ د خیرنتوب هم خپل خوند وي او دا خوند هم یوازې او یوازې د ځینو په نصیب کې کېدلای سي.
ددوی مکالمې لا دوام درلود چې مریم ته زنګ راغی، فوراً یې ځواب ورکړ "هیله کوم مزاحمت مه کوه " او موبایل یې بند کړ.
ایمان وپوښتل، فکر کوم مئین دې دی؟
ــ نه، هسې کوم څوک به وي، زه دا نشم زغملی چې یو پردی څوک راسره بې ځایه او بې له کوم دلیله خبرې وکړي، دا زما ایمان او غرور ته زیان رسوي او له همدې سره یې وخندل...
ایمان وویل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــ د خپل درمان سره په جنګ کې همیشه ایمان ته څه ناڅه تاوان ضرور رسیږي خو په حقیقت کې د ایمان تازګي په همدې تاوان کې نغښتې ده.
مریم، مسکۍ شوه او وې ویل " ایمانو که خوښه دې وي یوځه به وخورو، زه بیخي زیاته وږې سوې یم. "
تر خوړو وروسته ایمان د څای څښلو ته "نه" وویل او خپلې خونې ته د مطالعې لپاره لاړ، مریم تمامه شپه په ویښه تېره کړه، کله به یې د ریان، حوا ، همت او کله به یې هم د ایمان د مهربانۍ په اړه فکرونه کول ...
سهار وختي کله چې ایمان د لمانځه او ورزش کولو لپاره پاڅید، وې لیدل چې مریم په څوکۍ کې ناسته ویده سوې ده، خواته یې ورغی، ډېر په زړه نا زړه یې د هغې په اوږه لاس ورکېښود، مریم یو ناڅاپه په ډار او ترس کې له خوب رابیداره شوه او ایمان ته یې په حیرانتیا سره کتل...
ایمان پوښتنه وکړه:
ـ ته دلته؟ یانې ته دلته ویده شوې وې؟
مریم پټه خوله ناسته وه او لا یې هم ایمان ته حیران حیران کتل، ایمان بیا پوښتنه وکړه، مریم دا څه وینم؟ او پسې زیاته یې کړه، "ددې دا مطلب چې ته تر ډېره ویښه پاتې شوې یې او دلته په ناسته ناسته ویده شوې یې ... هله نو پاڅه او ارام وکړه. "
ساعت تر کتو وروسته یې ځان چمتو کړ او له کوره ووت.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تر سترې مشې وروسته داسې سترى غوندې کېناست او تر ډېره په فکر کې ډوب تللی و، چې د میوند په غږ سره رابیدار سو، هغه داسې په زوره ورته وویل:
ــ څه کوې آشنا په کومو سوچونو کې تللی یې؟
یو سوړ اسوېلی یې وکېښ او ورته وې ویل:
_ کله، کله انسان دومره ناهیلی سي چې هرڅه یې، ان تردې چې ژوند یې تر پام بد ورځي.
ځواب یې ورکړ :
_ زبردست، ملا په خپله څه نه کوي او نورو ته نصحت کوي، تر پرونه پورې دي موږ ته د ناهیلي په وړاندې د مبارزې ویل او نن ځان ته ګوره؟
ـ نه پوهېږم یار دا یوه اونۍ کېږي پرلپسې د ناهیلي په وړاندې د مبارزې تمرین کوم، خو یوه دومره باریکه نقطه مې په وړاندې ودرېږي، مبارزه څه چې نوم یې لا راڅخه هېر سي.
میوند په شونډو کې مسک سو او داسې په طنزیه انداز یې ورته وویل، بچیش نه مې درته وېل دا وخت دربان‌دې راځي بیا به دې ووینم ...
ورغبرګه یې کړه:
ـ دا سمه ده چې ماته ژوند کول ارزښت لري، نه دا چې ژوند تېر سي؛ خو ناهیلي بیا هغه څه ده چې ارزښت هم تر پښو لاندې کولای

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي.
- ښه نو ته د څه په اړه فکر کوې؟
-تل به مې هڅه کوله چې نهيلي کسان وژغورم او هغوی بيا ژوند کولو ته وهڅوم ځکه زه پوهېدم دوی کولای سي د هغوی په توان او طاقت مې باور درلود، دوی وزرونه لرل يواځې دا به پاتې و چې الوت يې ورزده کړم، زه چې وزر نلرم الوت به څنګه وکړم؟
ميوند وويل:
- يواځې او يواځې پرخپل خدای باندې باور ولره.
ايمان په پټه خوله ځان ته کېناست او د خپل ازلي بدبخته قسمت د بدلېدلو لپاره يې د لوی څښتن تعالی جله جلاله په دربار کې دعا وکړه.

ميوند په تکرار سره پوښتنه وکړه:
ــ ستا دا حالت، هيڅ د زغملو نه دی، داسې څه شوي دي اخبر؟
ايمان په خبرو راغی او وې ويل:
اشنا په رښتيا هم زه نه پوهېږم خو يو نوی درد راته پيدا سوی؛ په وجود کې مې لګيا دی اندامونه مې زبېښي، دا کټ_مټ داسې وي لکه د کوم تللي چا يادګار چې درسره وي يا دې ته ورته کوم بل څه؟ خو زما لپاره تردې بل ښه مثال په نظر نه راته.
او پسې زياته يې کړه " زه تږی شوی يم او ته پوهېږې،تشنګي تر نشې سخته وي، ما خپله څو ځوله نشه تجربه کړې ده خو کوم خوند

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په تشنګي کې وي هغه په نشه کې نسته، البته د مستۍ په اړه يې زه څه نسم ويلی.
ميوند بيا پوښتنه وکړه، ايمانو دا ته څه وايه اوس؟
ـ هيڅ!
لاکن نن د يوچا عاطفي حالت دومره متاثره کړم، نږدې و له سترګو مې ترخه اوښکه جلا سي، د شيطان رزيل دې کور ودان وي، په دې کې يې هم دوه رنګي ليدله ...
د چايو ګيلاس يې په خوله پورته کړ "سوړ دی." ميوند يې له لاسه ګېلاس واخيست او تازه چای يې ورته واچوه.
ايمان وويل:
ـ يو مست انسان چې څومره لوڅ او بربنډ وي، هغومره يې انداز ځانګړی او له خونده ډک وي؛ زه اصلاً دا خبره کول غواړم چې مست او لوڅ انسانان بايد په سپين سترګتوب کې خامخا خپل حد وپېژني، مستي او بربنډي زما هم خوښېږي مګر په سپين سترګي خفه کېږم.
ميوند دفتر ته د تلو وويل او رخصت يې واخيست.

مريم د جامو بدلولو په حال کې وه چې ميوند را دننه شو، هغه وار له واره د هغې سپينې او لوڅې ملا، طلايي ويښتو او بيا يې په مخ شيشه کې چيرته چې مريم دخپلو اندامونو په تماشه ولاړه وه، دهغې د نامه غوټۍ ته په کتو کې غرق لاړ، خو وروسته تر جامو بدلولو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې په مخامخ هينداره کې وليدل چې ميوند يې تر شا ولاړ دی، په حيرانۍ او وهمجنه لهجه کې يې د هغه نوم واخيست او وې ويل "ميوند، ميوندهٔ تهٔ؟! " ميوند وخندل او وې ويل "هو زه" او پسې زياته يې کړه " ښکلې ښکارې" مريم له شرمه تکه سره واوښته او داسې بد احساس يې وکړ، خو ميوند له چالاکۍ څخه په ګټې اخيستنې خپله پښه وښويوله او ځان يې د مريم لور ته په غورځېدلو کې تمثيل کړ، هغې يې د نيولو هڅه وکړه، دوی لا همداسې سترګو په سترګو کې و، چې ايمان له لمانځه او ورزش وروسته کور ته راغی، ميوند د خجالتۍ احساس وکړ خو پرته له دې چې په همدې اړه څه ووايې ايمان ته يې وويل "سهار پخير، ورځ مو نېکمرغه! " او تر لږ څه کېناستو وروسته يې رخصت واخيست او ولاړ.

ايمان نن ټوله ورځ د هغې صحنې په اړه فکر کاوه چې کور ته د راتګ په وخت کې يې ليدلې وه.

په همدې وخت کې مريم راغله او پوښتنه يې وکړه "فکر کوم نن لکه چې د کار لپاره چمتوالی نه نيسې؟

ايمان د تلويزون په پرده د سهار د اوو بجو خبرونه کتل د تلويزون په پټۍ ليکلي و ''امريکا څو ورځو کې له طالبانو سره جوړجاړی اعلانوي''

وياند خبرونه لوستل((کابل کې په يو هوټل کې د واده په مراسمو بيګنۍ چاودنې کې د مرګ ژوبلې ارقام له ۲۰۰ واوښتلو))

خبريال راپور ورکاوه ؛

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه چاودنه کې ټول ملکي کسان په شهادت رسېدلي دي
په یاد خونړي برید کې ۶۳ کسان شهیدان شوي دي او ۱۸۲ کسان زخمیان دي..
د قربانیانو له جملې څخه د یوې کورنۍ ۱۴ غړي شهیدان شوي دي.
د پېښې یوه عیني شاهد خبرې کولې؛
په نڅا او خوشحالۍ بوخت وو چې ناڅاپه یو دروند غږ فضا تیاره کړه، هره خوا لوګي و او د هوټل په سالون کې شور ماشور شو. حالت ډېر خراب و، ښځو لوڅې پښې پر واټونو منډې وهلې او چغې یې وهلې چې زموږ زامن چېرې دي؟ ځینو نارې وهلې چې زما پلار څه شو؟ ما په خپل ژوند داسې حالت نه و لیدلی.
د تلویزون په پرده ځینې خونړي عکسونه وو، د ځینو پښې او چاودنې ته د نژدې خلکو سرونه پرې شوي وو. خلکو د ټپیانو په لېږدولو کې له امنیتي ځواکونو سره مرسته کړه او ټپیان یې روغتون ته لېږدول.
ایمان له یوه اه سره تلویزون بند کړ او تر یوه شېبه چوپتیا وروسته د مریم سترګو ته په کتو کې وویل:
ــ لکه چې د ژوند یو بل پړاو پیل کېدونکی دی او په څو ورځو کې به یوځل بیا د غم او زغم ترمنځ د کشمکش ښکار یم، زه خپله نه پوهېږم خو یو چا دا خبره کړې ده چې که غم دربانډې راغی په

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص زړه یې ومنه، ځکه همدا غم دی چې څوک یوځای ته رسوي.
مریم وویل:
ـ ایمانو، د ځوانۍ توده هوا انسان تازه ساتي او دا وخت څوک دومره د ستونزو په اړه فکر نه کوي دا خبره زما په نظر بالکل دروغ ځکه ده چې د ځوانۍ هوا که څومره انسان تود ساتي همدومره یې په وجود او روح کې د نویو شیانو تخم پخوي.
ایمان یو اوږد اسویلی ویست او وې ویل:
ـ هر نوی شی د اندېښنې وړ دی.
مریم د خپلې حاضر جوابۍ څخه په استفادې سره وویل:
ـ خو باید پام مو دې ته وي چې څومره ګټور تمامېدلی شي، نه دا چې فکر وکړئ څومره زیان به ولري.
ایمان چې تر ډېره یې خپله غصه کنترول نشوای کړی وې ویل:
ـ داسې له میوند سره دا مې هیڅ خوښ نه شول، نصحت جلا کیسه ده خو زما په رښتیا هم ستاسو دا کړنه، بده یې مه ګڼه لاکن دلته دا ذکر کول پکار و ...
مریم ورغبرګه کړه " ولې یو څوک تل د نیم تش ګیلاس یادونه کوي خو په نیم ډک باندې سترګې پټوي، میوند ستا ملګری دی ."
ایمان له ځایه پاڅېد او وې ویل "د ګیلاس نوم باید په ډېر احتیاط سره واخیستل شي ځکه دا د ماتېدو شی دی.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند او مریم ترمنځ اړیکې ورځ په ورځ غځېدې او د همدې ټول څه هڅه یواځې او یواځې میوند کوله، کله به یې ورته میسجونه لیږل، کله کتابونه او کله به یې هم له مریم سره ناسته کړه او ورسره بېلا بېلې د ژوند کیسې یې شریکولې، مریم که څه هم نه غوښتل داسې کوم څه وشي خو په غیر مستقیم ډول د میوند له حرکتونو، کړنو او کتو متاثره ښکارېده او د هغه په اړه یې وخت ناوخته فکرونه او اندېښنې څرګندولې...

اوس د مریم هم زړه غوښتل چې نور تل تر تله د ایمان په کور کې پاتې شي، اوس خو به چې دندې ته هم د ایمان له کوره تله او راتله، نن ورځ یې له مور سره هم اړیکه ونیوله او هغې ته یې د خپلې خوشحالۍ کیسې وکړې.

خو د ایمان ورځ په ګډوډو فکرونو او ستړې ذهن سره تېره شوه، کله چې ماښام کور ته راغی، پرته له دې چې څه وخوري یا د مریم سره ووینې خپل اطاق ته لاړ او په ځای کې پرېوت، چې له یو څه شېبې وروسته یې سترګې سره ورغلې او ارام خوب یووړ، په همدې وخت کې مریم هم د هغه اطاق ته راغله، کله چې یې ولیدل ایمان په ارام خوب کې دی بیرته ووته ...

خو له وتو سره سم یې د ایمان چیغې واورېدې او بیرته راغبرګه شوه، وې لیدل چې هغه پخپل ځای کې وارخطا ناست دی او وجود یې خولې شوی و، پرته له دې چې مریم پوښتنه وکړي، ایمان وویل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب وینم لاسونه مې غوڅ شوي وي، په یوه کوڅه کې روان یم چیغې او نارې وهم، هیڅوک مې غږ نه اوري، بالاخره یو څوک راپسې غږ کړي:
_ آخ ته دا وګوره ... هیڅ، هیڅ آخ څه درباندې شوي چې ځان دې داسې په وینو لړلی دی او نارې وهې ها؟
ومې ویل:
_ زه هم نه پوهېږم ولې؟ خو کله چې راویښ شوم دواړه لاسونه مې غوڅ شوي وو ، په کوڅه کې هیڅوک نشته چې د ځان په اړه ترې پوښتنه وکړم چې دا چا؟!
او یوازې همدا ته یې، فکر نه کوم چې ته دې هم زما له دې حالت څخه خبر ووسې.
سړی یو دم په خندا شو او دومره یې وخندل چې له ډېرې خندا یې ساه بنده، بنده شوه په همدې وخت کښې یې راته وویل :
_ دا بیخي بل وړ ده، یو سړی دې تردې حده خوب وړی وي چې د لاسونو په غوڅېدلو نه وي خبر او بیا په خوب کې د ځان په اړه پوښتنه هم له خوب وړو څخه کوي، دا هیڅ امکان نلري چې یو ویښ سړی دې د ویدو خلکو له خوب څخه خبر شي، تاسو ته پکار ده چې یوازې او یوازې د خوبونو په محل کې واوسئ. دنیا د ویښو خلکو ځای دی او یوازې ویښ خلک کولای شي د ځان او حالت په اړه له ما څخه پوښتنه وکړي.
ومې ویل ته څوک یې؟

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغبرګه یې کړه:
_ د یو ویده قام ولسمشر، دا غږ دومره دروند و چې زه یې له خوبه راویښ کړم.
مریم چې هرڅومره ډاډ ورکړ، خو هغه په همدې خبره ټینګار کاوه چې زه ویرېږم او یو څه غلط کېدونکي دي.
نن سهار چې میوند راغلی نه و، ایمان پخپله ورپسې زنګ وکړ او هغه یې کور ته راوباله، د کابل چاپ ورځ پاڼه یې ور واخیسته "ناټو او امریکایي چارواکي له څو میاشتو راهیسې د افغانستان وضعیت په ارزولو او په مې میاشت کې له دغه هېواده د بهرنیو ځواکونو د وتلو په مسئلې بوخت دي. "
ورځپاڼې ټینګار کړی چې د افغانستان د جګړې د پای ته رسولو په هدف تر ټولو غوره پریکړه دا ده چې د نړیوالو ځواکونو ماموریت بدلون ومومي.
خو د لیکوال په وینا، د افغانستان د تېرو دوو لسیزو لاسته راوړنو خوندیتوب لپاره اړتیا ده چې ټول لوري مسوولانه تصمیم ونیسي.
په ډېر کم وخت کې میوند هم راورسید او ددوی ترمنځ د تل په څېر خوندوره مکالمه د سولې له خبرو را پیل شوه او د نن سهارنۍ خو د مریم د لاس پراټو لا خوندوره کړې وه.
ایمان ورځپاڼې ته په اشاره وویل امریکا او طالبان د ترهګر او ترهګرۍ تعریف پر سر نه سره جوړیږي او دا ځکه مهم خبره ده

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې امریکا او طالبانو په اصولو کې موافقه کړې چې د افغانستان خاوره د
ترهګرو ډلو لخوا د امریکا او نورو لوېدیځو هېوادونو پرضد نه کارول کیږي.
میوند په داسې حال کې چې خوله یې ډکه وه، د مریم مننه وکړه او وې ویل "ډېر یو ښه خوند یې دی. " او پسې زیاته یې کړه: یوازې د جګړې پای ته رسېدل بس نه دي بلکې اړتیا ده چې هر ډول سوله باید پراخه وي او د افغانستان په راتلونکې کې باید د ټولو حقونه خوندي شي په تېره مېرمنې چې د طالبان د واکمنۍ پرمهال ډیرې زورېدلي دي.

ایمان د موضوع بدلیدلو هڅه وکړه او وې ویل "میوند جانه " پرون مې تازه ځان مینځلی او د خپل زړه خبرو ته غوږ نیولی و چې د خپل خام عقل غلبه راباندې راغله او زه یې له یو داسې چا سره خبرو کولو ته مجبور کړم چې هیڅ اړتیا مې نه وه ."
او پسې زیاته یې کړه؛
قدرت د قسمت په ټاکلو کې زبردست کار کړی، هرچاته یې نصب او غضب دواړه برابر ورکړي دي؛ کېدای سي پام مو وي چې موږ تل له ښېګړو مخکې د هغه په بدګړو فکر کوو او همدا وجه ده چې د نیکمرغۍ پرځای له بدمرغۍ سره مخ کیږو.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند ورغبرګه کړه:
ـــ نصب که څه هم د خپل په مانا کارول کېږي لاکن زه بیا له دې مانا سره جوړ نه یم په دې اړه باید له سره فکر وشي.
ایمان داسې یو خوندور احساس وکړ او د میوند خبره یې تکرار کړه "هو، هو باید په دې اړه له سره فکر وشي. "
ایمان دا هڅه کوله چې د میوند ښېګڼې رایادې کړي او د مریم لپاره تمثیلي خندا او احساسات څرګند کړي.
میوند د ناوخته کېدو وویل او اجازه یې واخیسته.
د میوند له تلو سره سم، مریم د ایمان خواته راغله او د هغه مننه یې وکړه خو ایمان په خپل ځانګړي انداز کې خندا وکړه او وې ویل:
ـــ او نن بیا د یو داسې ناولي فکر په احاطه کې راګېر وم چې را ولاړېدم په ذهن کې مې د خدای په امانۍ الفاظ هم ککړ شوي وو او د دې برکت دا دی، چې زه باید همدا اوس هدېرې ته لاړ شم او په اهل قُبورو سلام ووایم.
مریم وویل " ایمانو که ته داسې فکر کوې چې هغه غلط دی، نو له کوره یې منع کړه. " ایمان هیڅ هم نه وویل او له کوره ووت، خو د موبایل پاتې کېدو ته

بیرته راوګرځید، چې مریم ورباندې غږ کړ "زه هم درسره ځم."

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم او ایمان یو ځای موټر کې د ښار په واټونو ګرځېدل او د جمعې ورځ له رخصتۍ یې خوند اخیست، چې له لارې بندۍ سره مخ شول او د زیات رش له امله یې دا هرڅه په بې خوندۍ بدل شول، مریم د ایمان سترګو ته په کتو کې فکر وړې وه او موسیقي یې اورېده، چې د موبایل په زنګ یې پام بدل شو، مریم ته زنګ و، ځواب یې کړ او وروسته له خبرو کولو یې ایمان ته مخ ور واړاوه، ملګرې مې وه او نن شپه یې واده ته بللي یوو، ته او میوند هم باید راسره لاړ شئ ...
په همدې وخت کې یو چا د شا لخوا پرلپسې هارن واهه کله چې پام یې شو د لارې خلاصېدو ډېر وخت شوی و، خو ایمان لا هم په لاره کې ولاړ و، یو تن د موټر شیشې ته راغی او ایمان ته یې په ښکنځلو پیل وکړ.
ایمان ښیښه بنده کړه او پرته له څه ویلو یې حرکت وکړ، تر یو څه تګ وروسته یې وویل " مریم په رښتیا هم دا هرڅه ډېر بد خونده دي او ډېر بدرنګ ځان مې د ژوند د ښار په کوڅو واټونو کې روان کړی، کوڅه ډب سپي هره خوا خوله اچوي.

مریم ورغبرګه کړه، ملامت وې باید پام دې وای ...
ــ کله، کله مې پر ځان باندې شک سي هسې نه رښتیا دومره چټل سوی یم چې د مردار بدن بوی مې یو څوک په تکلیف کړي.
مریم وویل، هیله کوم داسې خبرې تاسره نه ښایي.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ مریم له ځانه مې د انسانیت تمه ښخوا ختلې ده لاکن یو څه چې زما ډېر امید ورته کېږي، هغه سپي دي چې لا تر اوسه د بادار په ځنځیر تړلي او له کوڅه ډب هغو سره د ګرځېدو نه دي.
مګر ته ولې داسې خبرې کوې؟ مریم له غصې تکه سره واوښته.
ایمان وویل:
ـ زما مې له خپل بدرنګ ځان څخه هیڅ کرکه نه کېږي او همدا وجه ده چې د زمانې له توپیري چلند سره کومه ستونزه نلرم ، که څه هم زمانې د ښه رنګي لاس نیولی؛ څه موده وړاندې مې زما په څېر له یو بدرنګ چا څخه د زمانې د ساعت تېرۍ په اړه وپوښتل، ځواب یې دا و چې په اتڼ کې فاتحه وایو.
ایمان او مریم تر مازدیګره پورې همداسې د ښار په واټونو، پارک، د لوبو میدانونو، هوټل او بالاخره کورته راستانه شول، که څه هم ډېر ستړي شوي ول،

بیا یې هم واده ته د تلو تیارۍ ونیو، میوند یې له ځانه سره واخیست او روان شول...
مریم د یوې ښې نڅاګرې په توګه نڅاه وکړه او په همدې وخت کې یې ایمان تر لاس ونیو له ځان سره یې راولاړ کړ، دا لومړی ځل و چې ایمان د بالې نڅاه کوله، که څه هم ایمان ورسره نابلده و، مګر د یوې ښکلې جوړې په توګه د ټولو د پام وړ وګرځېدل.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له واده کله چې درې واړه د کور پر لور روان وو، میوند د دوی دواړو د نڅاه بیخي زیاته ستاینه وکړه او وې ویل " دا لومړی ځل و چې ما داسې یوه نڅاه ولیده، بیخي مو حیران کړم، دا یواځې زما لپاره نه بلکې په هوټل کې د ناستو کسانو لپاره فوق العاده وه، زه بیخي ډېرو ودونو او محفلونو ته تللی یم خو دا مې لومړی ځل و..."

په همدې وخت کې ایمان هم د مریم د فوق العاده نڅاه ستاینه وکړه او پوښتنه یې وکړه:

ــ مریم!

ایا پوهېدلای شم چې تاسو دا نڅاه چیرته زده کړې ؟

هغې ځواب ورکړ " له ډېره وخته ورسره مینه لرم او هو دا مې له خپلې یوې بهرنۍ استاذې زده کړې وه. "

ماته بیخي په زړه پورې وه... میوند یې بیا هم ستاینه وکړه.

ایمان د ناوخته کېدو یادونه وکړه، میوند یې تر خپل کور پورې ورساوه، په لاره کې یې د مریم د چوپتیا ماتېدو لپاره وویل:

ــ مریم!

یو بل څه ته مو چې باید پام وي هغه دا چې انسان په قدرت کې د یو لوی قدرت خښتن دی، لاکن وخت یې له بخت سره جګړې ته نه پرېږدي.

مریم بیا هم خپله حاضر ځوابي څرګنده کړه:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ځکه وخت پوهېږي که انسان له خپل بخت سره په جنګ اخته سي د وخت ارزښت کمېږي، ارزښت تر لوړ نه لوړ قيمت نه هم مهم دی.

ايمان په داسې يو ارامه لهجه خبرې پيل کړې:

ـ مريم زما ذهن په يو داسې ځنځير تړل سوی چې هغه د وخت تابع دی او تل دا هڅه کوي چې له وخت سره سم بند او خلاص شي.

مريم ورغبرګه کړه " خو زه همېشه دا غواړم چې وخت په حقيقت کې هيڅ ارزښت نلري، بلکې ارزښت هغه څه لري چې تر وخت مخکې ترسره شي. "

ــ يانې څه؟ ايمان پوښتنه وکړه.

ـ يانې نن بايد د سبا لپاره يو څه وکړای سو ترڅو سبا يې په منظم ډول راته ګټور تمام سي او له همهغه څخه په استفادې يوه بل راتلونکې ته چمتو واوسو؛ موږ بايد

له ژوند سره په خنګ کې مزل وکړو، دا ځکه چې ژوند يو ارزښت دی او د ژوند ارزښت په نن کې د سبا لپاره دی.

کور ته له رسېدو سره مريم د زعفرانو چای اماده کړ، ايمان " مننه " وکړه او بيا يې د مريم په سترګو کې خپل نظر خښ کړ . . .

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم په مینه ناک انداز سره د هغه په سترګو کې ځان ولید. ایمان یو ځل بیا "مننه" وکړه او مریم ته یې وویل "کېدای شي ستا به خوښه نه شي، خو بیا هم غواړم یوڅه درته ووایم."
د مریم تلوسه شوه، په مېز د چایو له ګېلاس سره لاس ولګید او پرځمکه ولوېد...
هغې لا ګېلاس نه و راپورته کړی، چې یوڅه ته یې پام شو، هغه دا چې ایمان یې لاس نیولی و او په خپل زورور لاس سره یې د هغې نرم لاس ټینګاوه.
مریم غلې وه او ایمان یې د ښو موسیقي ته غوږ و، د ایمان په زړه کې یوه څړیکه وه او هغه یې د څرګندولو هڅه کړه خو د "هو" او "نه" په منځ کې را ګیر ایمان، نه شوای کولای داسې یوڅه ووایي، چې د مریم احساساتو ته سپکاوی وشي یا کوم بل څه ...
ایمان یې لاس نور هم ټینګ کړ او د هغې سترګو ته په کتو سره یې وویل " مریم! زه مئین سوی یم،

د ژوند په ټولو هغو بې خونده شیانو چې د دې سیمې خلکو ته ارزښت نلري، شیطان که څه هم له خدایي درباره شړل سوی زما خوښېږي او هو بیخي زیات."
په همدې وخت کې یې د ذهن کړکۍ ته شیطان ودرېد او په ډېر احترام سره یې ددننه راتلو اجازه وغوښته.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم هغه خپلې کوټې ته وباله او وې ویل "باید ویده شې ناوخته ده"
ایمان پخپل ځای کې را ولاړ شو او د مریم په سترګو کې ډوب تللی و، د ذهن شیطان یې بې له دې چې ایمان پوښتنه وکړي، ورته وویل ما خو به پېژنې چې شیطان یم؟
ایمان "هو" وویل .
هغه زیاته کړه ستا غوندې شیطان پرست خلک زما خوښېږي او زه ورته ډېر احترام لرم، دا ځکه چې دوی دوزخ حقیقي جنت ګڼي او دا حقیقت هم دی.
مریم یې د ځان خواته را نږدې کړه، کټ مټ په هوټل کې د نڅاه په څېر، مریم تاو را تاو شوه، ایمان لا هم د شیطان خبرو ته غوږ و، هغه په لوړ اواز خبرې کولې " دوزخ یو واقعیت دی چې انکار ترې نشي کېدی او د دوزخ په وړاندې انسان دومره کمزوری دی چې زما غوندې یو معمولي شیطان یې هم دې لور ته راکاږلی شي که څه هم خبر دی چې دوزخ د سرو لمبو کور

دی، او دده په بدن کې چې کومې حقیقي ګرمې ده هغه هم د دوزخ له اوره ده."
ایمان خپلې شونډې د مریم په سرو اننګو کېښودې، شیطان لا هم د هغه ذهن اشغال کړی و، هغه د ایمان غوږ ته خوله ورنږدې کړه او په ورو غږ یې وویل " لکه څرنګه چې ته همدا د یو خوندور

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکس په تمه يې ، داسې سکس چې ستا د وجود ټوله ګرمې ختمه سي" ايمان د مريم په ټول وجود راخور شو او له دې سره سم شيطان عليه لعنت په غبرګه کې ټينګ کړ او په څو دقيقو کې هغه يو تود سړی د خپل خيرن ځان په سپينو جامو کې د تاوده حُسن په سره غېږه کې پروت و.

دا په بې ساري ډول زړه وړونکې ډالۍ وه چې ماته مې خپل رب راپيرزو کړه؛ زه نه پوهېږم او هو په ربښتيا سره چې نه پوهېږم، دداسې يوې پرتمينې ډالۍ لپاره به د خپل خدای شکر څنګه ادا کړم (؟) دا ماته ډېره په زړه پورې ده، تل له داسې څه سره مخ کېږم چې په اړه يې يا نه پوهېږم او يا هم ډېر کم پوهېږم، نړۍ له همداسې حيرانوونکو شيانو ډکه ده او بايد داسې وي چې لا تر اوسه د هغه چا د عطرو د بوی له امله ژوند کوو چې دا نړۍ يې پيداکړې ده، ممکن که د

هغه د حُسن يوه برخه خوشبويې تر مور. نه وای رارسېدلې ژوند کول به ډېر سخت و.
ايمان په خپل ځانګړي انداز کې خبرې کولې او د ميوند مخې ته يې د چايو ګېلاس ډک کړ، په همدې وخت کې مريم هم راغله او

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

له میوند یې د سترګو په اشارې سترې مشې وکړه، درې واړه د سبا ناري لپاره په مېز ناست وو.
ایمان په داسې حال کې چې ژر ژر یې له تودې پیالې غړپونه کول خبرې کولې " زړه مې غواړي ووایم چې زما رب ماته داسې یوه ډالۍ راکړې ده چې په لیدو به یې تاسو حیران څه چې بې سده شئ، ځکه نه غواړم تاسو هغه ووینئ او که تاسو په رښتیا سره غواړئ هغه ووینئ نو د خپل روح په اړه فکر وکړئ، زه د خپلې روح لیدلو ته په تمه یم، خو زه نه پوهېږم چې هغه به له ګناهونو پاکه وي، روح مې زما تر خیرن وجود ډېره پاکه وه، خو کله چې وتله خامخا به وي خیرنه."
میوند د تلو وویل د تلو په وخت کې یې ورځپاڼې ته پام شول بیرته د یوې شېبې لپاره کېناست او د ورځپاڼې په لوستلو یې پیل وکړ؛ سرمقاله وه "افغانستان د بیان ازادۍ په ډلبندۍ کې د سیمې له ټولو هېوادونو بر ځای لري. افغانستان کې

مذهبي زغم او د خپلواکو رسنیو فعالیت هم بې سارى دی".
ورځپاڼې په یو بل خبر کې د افغان ولسمشر له خولې لیکلي و"دا د ستاینې وړ پرمختګ دی او زه خوښ یم چې د سولې په هکله تر اوسه زموږ له اصولي دریځه د ګټورو پایلو راوتل پیل شوي دي. زموږ لومړنی هدف دا دی چې بې معنا وینه تویېدنه پای ته ورسېږي. "

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان میوند ته دناوختی وویل او پسې زیاته یې کړه؛
افغانستان کې د سولې لپاره مناسب چاپېریال تراوسه سم نه دی برابر شوی. د سولې خبرې که په مسکو او یا هم په اماراتو کې کیږي تر ډېره پکې د بهرنیانو ګټې لومړیتوب لري او تبلیغاتي بڼه لري.
میوند هم د ایمانو د خبرې تائید کړې؛
هو یاره په افغان حکومت کې دننه هم ځینې کړی له دې کبله سولې ته زړه نه ښه کوي چې خپلې ګټې په خطر کې ویني.
ایمان ځان چمتو کړ او په تلو تلو کې یې وویل لنډه دا چې د افغان سولې پر وړاندې خنډونه ښایي ډېر وي، خو زما په اند د بهرنیو هېوادونو لاسوهنې او د دوی خپلمنځي اړیکې تر ټولو حساسه موضوع او د سولې په لار کې لوی خنډ دی.

که دا هېوادونه د خپلو ګټو ترڅنګ د افغانستان دایمي ثبات او سوله هم مهم وبولي نو بیا ښایي روان کړکېچ پای ته ورسېږي.

ایمان نن ټوله ورځ په دفتر کې ډېره ښه تېره کړه، ورځ یې بیخي مسته تېره وه، ایمان لا په کمپیوټر کې بوخت و، چې میوند راغی او هغه ته یې وویل "هله نو چې وخت پوره دی باید لاړ شو" ایمان خپل کمپیوټر بند کړ او د کور پر لور یې حرکت وکړ.
میوند یو سترې اسویلی وکړ او وې وویل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمانو! ددې ښار مازدیګر په دې هم بدرنګه دی چې د لمر لوېدو
ځرک پکښې نه لیدل کېږي، دلته عمر ډېر په منډه دی، لمرخاته او
لمر لوېدو ته دې ور پام نه وي، اونۍ تېره سي.
ایمان د هغه خبره په خوله کې ور وچه کړه او وې ویل:
په تېر محفل کې یوې ډمې، هنر او حسُن یوځای خرڅول زما یې
تر ډېره په سپین ګرېوان کې سترګې وې، چې راووتم یوه تنۍ مې
نه وه، یاد مې نه ده خو شکېدلې ضرور ده.

میوند ورغبرګه کړه:
زه نه پوهېږم چې ته د کوم محفل په اړه خبرې کوې؛
مګر زما په لاس کې د تسبو یو بند دی چې د مینې په قسم غوټه
سوی، له یو چا سره د مینې په بنیاد موجوده اړیکه یو پاک زړه
هیڅکله دې ته نه پرېږدي چې داغ ورباندې ولګېږي.
ایمان وویل:
ـ یانې له دې دا هم مالومه سوه چې شیطان د مینې په مقابل کې یو
کمزوری ذات دی.
او پسې زیاته یې کړه " تېر مست ماښام دا ثابته کړه چې هر رنګ
په ښکلا کې یو مهم رول لري، هرڅه باید داسې لوڅ کړل شي چې
اصلي رنګ یې راڅرګند شي، خوند په بربنډو اجناسو کې دی، که
څه هم هغه د یوې خبرنې پېغلې بدن وي."
میوند وویل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ همداسې د تور ښار انارکلۍ او هیره منډۍ مصنوعي حُسن یو جلا خوند لري، ترخې شېبې خو باید په ترخو اوبو ووینځل سي.
ایمان په کړس کړس وخندل او وې ویل "یانې کابل او تور ښار سره پرتله کېدای شي؟ "
میوند ځواب ورکړ:
ــ د ورځ او شپې توپیر په دې کښې دی چې شپه توره او ورځ رونه ده،لکه څرنګه چې شپه په هر بربنډ چا پرده غوړوي، دغه رنګه ورځ بیا ددې برعکس ده.
ایمان وویل:
ـ ځکه هم زما او د تورې شپې ترمنځ چې کوم پټ تعلق دی، هغه که د ګناه له اړخه دی او که د ثواب په برخه کې یو سپېځلی حقیقت په ځان کښې نغاړي، اوس نو سوال دادی چې زما غوندې شیطان پرست انسانان به د خدای مخ ته په کومه سترګو ورځي (؟)
"داسې یو د نه زغملو حالت پرما بیخي نه دی راغلی، د حُسن په سودا کې زه همیشه تاواني کېږم او دا د هغه مصنوعي ښایست کمال دی چې د شیطان علیه لعنت رنګ پکښې وي." میوند په زوروره لهجه خبرې کولې او زیاته یې کړه " د اسلام اباد ښار کې، چې زما ډېر پام یې ځانته کړ، هغه د خدای په لوی کور کې نیمې بربنډې پېغلې وې، چې په اوږو یې اوږده تور او ژېړبخون ویښتان پراته وو.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند په لهجه کې شرارت پروت و، ایمان ورغبرګه کړه "یانې ته د یو وخت د تور او رنګین ښار باشنده هم وې.
میوند ځواب ورکړ:
ـ البته دا بیا بېله کیسه ده چې د هغې بلې دنیا حورې به نیمه بربنډې وي او که ټولې (؟)
ایمان په داسې حال کې چې د سرک، سور شوي څراغ ته یې موټر ودراوه، وې ویل:
ـ دا یو غیر عادي حالت دی داسې یو حالت چې زه یې نا ارامه کړی یم، ډارېږم، رښتیا هم ډېر ډارېږم، لکه چې زما د ګناه او ثواب حساب و کتاب رانږدې سوی وي او پرما باندې د سور دوزخ یا جنت زېری کېږي.
میوند ځواب ورکړ:
ـ زه له دوزخ څخه وېره او د جنت له ژوند سره چندان علاقه نلرم؛ دا ځکه چې زما ډېر سخت ژوند خوښېږي او نه هم ډېر آسان، لکه همدا اوس چې په موږ (انسان) د ټکنالوژۍ یرغل را روان دی او دی به د خپل ځان تابع ګرځوي، انسان غواړي چې خوراک یې په خوله کې ورکړل سي (؟) دا زما تبه بیخي نه مني چې تر حد زیات ماشیني ژوند وکړم، اصلي خوند باید له منځه لاړ نشي دا ځکه چې زه د اصلي او طبعي "خوند" طابع یم.
بیا هم باید وویل سي چې د تور ښار تورماښام بیخي بدخونده دی او زما تر سترګو، سترګو یوازې سپین په واورو کې پټ د کابل

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځور دی؛ که څه هم د تور ښار په کوڅو کې نازکه موسيقي، ښايسته لباسونه، په بالکونو کې ولاړې نجونې، او دلالان ...
ميوند هغه ته له موبايل يو انځور ښکاره کړ " دلته هره نيمه شپه د مصنوعي حُسن بازار په تنګو کوڅو کې سوربخن څراغونه د ليوني عشق د زندۍ کېدو ګواهي ورکوي."
ـ د "ريډ لائټ" يوه نڅاګره ترهغو پورې خپل اصلي هنر څرګندولای نشي ترڅو ټوله بربنډه ونه ناڅي.
ميوند ځواب ورکړ:
ـ ددې ځای هره نڅاګره همدا يوه خبره کوي چې دريډ لايټ ته ورته ځايونو کې د جنسي استفادې سره مخامخ کيدو خطر شته خو بيا هم ورته د منلو وړ ده، ځکه اوس په دې پوهيږي چې بالاخره به پر دې هم، د هغې د مور په شان چې په همدې ځای کې نڅا کونکې وه، د جسم خرڅونکې ټاپه ولګول شي؛ نو په همدې اساس تر دې لا هم نورې ښې مستې شپې انتظار باسي...

ايمان د موټر ښيښه ښکته کړه او وې ويل " ميونده د کابل ښار او بازارونه په خپل ځان کې يو ډول مست بوی لري. د دې ښار ماښامونه يوازې پدې ارزي چې تل په يوه مسته ګناه کې تېر کړل سي، ځکه انسان طبعاً ګناه ته جوړ دی او هرڅومره چې کولای شي، ګناه دې وکړي."
او پسې زياته يې کړه:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډمي دنيا مکار اوسيدونکي د پرونۍ بربنډي شپې سندره په ډېر زور سره زمزمه کوي او په دې فخر کوي چې ځرنګه يې مقدسه د حيا لوپټه د لعين شيطان له ارادې سره سمه په مردارو اوبو کې وينځلې ده، موږ به نن خامخا دا سندره د نڅا په محفلونو کې په وياړ سره غږوو، ځکه موږ هم د وخت تابع ګرځېدلي يوو او دا هرڅه په ډېري سپين سترګۍ سره د افتخار وړ ګڼو.
اوس پوښتنه داده چې د پښتون حسن حيا ځرنګه په مردارو اوبو ډوبېدلی شي؟
هيڅوک له بربنډو اندامونو څخه سترګي نشي پټولی او خوښېږي مو چې رڼې ورځې په داسې شپو بدلې کړو چې د هوس تشنګي مو له منځه يوسي، مګر په واقعي حقيقت تل خپلې بينا سترګې ړندې ساتو.
ماته دا ډېره په زړه پوري پښنه ده چې نن ورځ جوهر للام ته اينسودل کيږي او هيڅوک د هغه له اصلي قيمت څخه باخبر نه دي.
له همدې سره سم دوی د کور په دروازه کې وو، ميوند او ايمان کور ته راورسېدل.
د کور مخې ته امنيتي ځواکونه او د خلکو ګڼه ګونه وه "مريم ځان ويشتی او هغه يې همدا اوس روغتون ته انتقال کړه" يو کس د ميوند په ځواب کې وويل.
ايمان د همدې خبرې له اورېدو سره له موټر ښکته شو او غوغا يې جوړه کړه، يو تن عسکر را مخکې شو او هغه يې سمبال کړ،

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپېبه وروسته ایمان او میوند یواځې دومره وتوانېدل چې تر جنازې لاندې یې څو قدمه ولاړ سي، اوږې یې سپکې شوې او له یوې کندې څخه خاورې او دوړې باد سوې او په څو ساعتونو کې د مریم جسد له یوه لمن ارمانونو سره خاورو ته وسپارل شو.

په تلویزون کې خبر و" په قطر کې د طالبانو د سیاسي دفتر ویاند سهیل شاهین وایي، له امریکا سره مذاکراتو کې موافقې ته نژدې شوي دي".
خو ایمان په سوچونو کې ډوب تللی ناست و میوند د چوپتیا ماتولو په موخه دهغه په اوږه لاس ورکېښود او ورته یې وویل "څه کیسه ده چې داسې له ځان سره لګیا یې او خبرې کوې؟ "

- د وطن زګېروي اورم، په وجود کې یې څرېکې احساسوم، هرڅه شېبه په شېبه بدلېدونکي دي، هیڅوک د کیسې په مفهوم نه پوهېږي، یوه وحشي وېره خاموشه چیغې وهي.

ژوند خفه دی، وطن خفه دی لنډه دا چې هرڅه خفه دي.
ایمان له یو سخت حالت سره مخ و، هغه "مثلث" چې د همت تر مړینې وروسته د مریم په راتلو سره تکمیل ښکاریده یوځل بیا نیمګړی شوی و.
میوند ته یې مخ ور واړوه او ورته یې وویل:

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ زما ګرانه هیڅوک د خپلې پلرنۍ هدیرې مستحق نه دی او هیڅکله باید دا تمه موجوده نه وي چې ځلور اندامه بدن یې خوشبویه او په پاکه ټوټه کې ونغښتل شي.
زه د خپلې ذاتي کینې له امله نشم کولای اکتسابي کړنې د فطرت برخه وګرځوم، زه د انسان په توګه بهتر یم مګر زما حرکات د حقارت وړ دي.

یو ناولی صورت څرنګه خدای پخپله مقدسه خاوره کې داسې په اسانۍ سره ځایولی شي، چې نوموړی د بې حده عذاب مستحق وي.
هو! پخپل ځان فخر پکار دی، باید وویاړو چې ظاهراً تر باطن ډېر ښکلي یوو او ټول هغه څه چې په واقعي توګه زمونږ د بدرنګۍ سبب ګرځي تر جامو لاندې پټ ساتلی سو.

زمونږ روح هیڅکله له اسلافو سره د ملاقات وړ نه ده، ښه ده چې بې وطنه، هم بې کفنه د اروا له شرمندګۍ وژغورل شو.
بیا یې میوند ته د کور کلیانې ونیوې، دا واخله ددې کور کلیانې ...،
زه غواړم د یوڅه وخت لپاره چیرته لاړ شم او هو هیڅکله زما په اړه پوښتنه مه کوه، که چیرته اړتیا دې نه وه، ته کولای شې دا کور خپل مالک ته وسپارې او پرته له دې چې نور څه ووایي خپلې جامې یې ورټولې کړې او د نامعلوم سفر په لور یې له میوند څخه رخصت واخیست.

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

★★★

RAHMANI
LIBRARY
رحمــــــاني کتابتون

Rahmani رحماني کتابتون

کانال عمومی

توضیحات

📚رحماني کتابتون : یو ادبي او علمي چینل دی ، چیرې چې ته کولی شې له هر ډول کتابونو، ناولونو، اسلامي اثارو، او ادبي لیکنو څخه برخمن شې.

🌱 رحماني کتابتون : د ځوان ذهنونو روزنتون .!
https://t.me/RahmaniLibrary1

t.me/RahmaniLibrary1
لینک دعوت

اعلان‌ها
غیرفعال